עיריית תל אביב - יפו
פרוטוקול ישיבות המועצה העשרים
ישיבה מן המניין מס' 26
מתאריך כ"ח סיוון תשע"ה (15/06/2015)

השתתפו :	נ. וולוך	היו"ר	
וה"ה: א. מדואל	מ. ברוך רון	א. סולר	מ. גיצין
י. וינקלר	א. טולקובסקי	ר. לדיאנסקי	א. יוחנן וולק
י. המאירי	ח. גורן	ר. חולדאי	ש. דביר
נ. סביליה	מ. להבי	נ. אלנתן	ג. שרעבי-דמאיו
ש. גפן	א. ארד פנקס	ד. להט	א. זמיר
י. ויצמן	י. בן יפת	ק. גולדוווסר	ג. לסקי
נעדרו ה"ה :	ד. ספיר, נ. לוברט, כ. עוזרי, א. גלעדי, ש. מסלאווי, צ. ברנד פרנק		
נכחו בישיבה:	מנחם לייבה	מנכ"ל העירייה	
וה"ה:			

מ. בנימיני, ע' בכיר לרה"ע, ע. גולן, מזכירת ועדת כספים, מ. גילצר , גזבר העירייה ,ד. הראל, מנהלת השרות העירוני ופניות ציבור, א. חן, ס. מנהל אגף לתכנון ובקרת חיובים, א. כהן, ע' דובר העירייה, א. לוי, מנהל אגף נכסי העירייה, א. מלאכי, מנהל אגף חיובי ארנונה, ע. סבן, ס' גזבר, ג. פרוייקט, מנהל אגף לגביית ארנונה ומים, ד. קרני, משנה ליועמ"ש.

הישיבה נפתחה בשעה 18:10

מזכירת המועצה
גלילה בן-חורין

סטנוגרמה
ישראלה אגמון

סדר היום:

1. שאילתות (עמ' 3)
2. הצעות לסדר היום (עמ' 7)
3. דברי ראש העירייה (עמ' 23)
4. פרוטוקול ועדת נכסים מס' 9/2015 (עמ' 32)
5. פרוטוקול ועדת הקצאת מקרקעין מס' 37/2015 (עמ' 35)
6. פרוטוקול ועדת כספים מס' 18/2015 (עמ' 37)
7. חוק עזר לתל אביב-יפו (שמירת הסדר והניקיון) (תיקון), התשע"ה-2015 (עמ' 38)
8. מינויים ושינויים בתאגידים עירוניים (עמ' 41)
9. מינויים ושינויים בוועדות עירוניות (עמ' 42)
10. דו"ח פניות ותלונות הציבור לשנת 2014 (עמ' 44)
11. נאומים מהמקום (עמ' 49)

מר וולוך-היו"ר:

שלום חברים.

אני פותח את המועצה מן המניין מס' 26.

שאילתות, כבוד ראש העירייה.

200. שאילתות:

שאילתא מס' 37 של חברת המועצה הגב' שלי דביר מתאריך 7.6.2015

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

ערב טוב לכולם.

כבוד יו"ר, כבוד יו"ר, כבוד יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים.

שאילתא מס' 37 של חברת המועצה הגב' שלי דביר:

כבר הוחלט לפעול לפנים משורת הדין ולהקים עבור התושבת את הרמפה הנדרשת. כך ייעשה, אבל הדבר ייעשה בהיתר כדין.

כאן ברצוני להעיר שוב שחבל שלא בדקת את העובדות לפני הגשת השאלה, כי אז היית למדה כי צו הריסה מינהלי הוצא לבנייה הלא חוקית במקום לפני כחצי שנה, ובעקבות פנייה מטעם התושבת שבה התחייבה לטפל בהוצאת היתר בנייה כדין, ניתנה לה אורכה מתאימה לכך. למרבה הצער, למרות האורכה- לא נעשה על ידה דבר בזמן הזה, וחמור מכך, נעשתה במקום בנייה נוספת ללא היתר-שמנעה מעבר ציבורי, ולכן לא היה מנוס מביצוע הצו בראשית חודש זה.

גב' דביר:

יש לי גם שאילתת המשך וגם תיקון לדברים. שומעים אותי?

קריאה:

כן.

גב' דביר:

א. הפנייה כן נבדקה. השואלת לא יכולה להוציא היתר בנייה מכיוון שהיא תושבת של "חלמיש". רק בעלי הנכס- שזו חברת "חלמיש", שנמצאת 50% בבעלות עירונית-יכולים להגיש את עצם הבקשה להיתר.

התושבת הגיעה ל"חלמיש" לא פחות מ-10 פעמים במהלך החצי שנה האחרונה, נתנה להם את כל המסמכים המבוקשים לרבות כל ההיתרים הבריאותיים, ולמעשה התחננה ש"חלמיש" תפעל להוצאת ההיתר. אז להשליך עליה את אי הפעולה להכשרת ההיתר-זה לא הדבר הנכון לעשות מבחינה עובדתית.

עכשיו מבחינת שאילתת ההמשך: קודם כל אני שמחה לשמוע שבאמת בונים לה את הרמפה, אני לא חושבת שזה לפנים משורת הדין, אני חושבת שכך צריך להיעשות.

לפי העדכון האחרון שקיבלתי מהגורמים המקצועיים מסתבר שבניית הרמפה לא מחייבת בכלל היתר בנייה, ונעשית על סמך תקנות הנגישות. זה הגורמים המקצועיים שעדכנו אותי, אני יכולה גם להגיד את השם.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

למיטב ידיעתי זה לא, זה לא נכון.

גב' דביר:

מה? אני הבנתי מהגורם המנהל את העניין.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בסדר, היא שאלה שאלה.

גב' דביר:

או. קי.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מה זה משנה?! מה זה משנה?!

גב' דביר:

השאלה היא-האם מהמקרה הזה אנחנו יכולים ללמוד הלאה בעצם, כי מה שמעניין אותנו כעירייה זה ללמוד הלאה למקרים הבאים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא הבנתי את השאלה. האם אנחנו,

גב' דביר:

האם אנחנו יכולים ללמוד, לחדד אולי נוהל עירוני.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

התשובה היא כן, נוכל ללמוד הלאה.

גב' דביר:

לא, לחדד נוהל עירוני, לא כלאחר יד, כי יש עכשיו תושבת שלא יוצאת מביתה והיא אסירה בביתה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

גבירתי, אנחנו עוסקים בשאילתא ,אלוהים. את רוצה דיון עכשיו?

גב' דביר:

לא רוצה דיון, רוצה להסביר לך שיש תושבת שנמצאת עכשיו אסירה בביתה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

אל תסבירי לי, אל תסבירי לי.

גב' דביר:

בגלל טעמים בירוקרטיים. השאלה היא בהחלט-האם אנחנו יכולים להסיק מזה נוהל שמחייב נגישות, שלא הורסים רמפה במקרה שמדובר בנכה ובתקנות נגישות. זאת השאלה.
לא, אני לא קיבלתי תשובה, אני מצטערת.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

התשובה היא, לגבי השאלה האם אנחנו יכולים-התשובה היא- אינני יודע, לתשובה האם אנחנו נלמד בעתיד, התשובה היא כן.
תודה רבה.

מר גפן:

ראש העיר?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כן.

מר גפן:

האם העירייה מממנת לאנשים פרטיים בנייה?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חבר'ה, אנחנו בשאילתא.

עיריית תל-אביב כבר ידעה לעשות הרבה דברים לפנים משורת הדין.

מר גפן:

זה כן לפנים משורת הדין?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בוודאי. אבל עיריית תל-אביב ידעה לאורך כל השנים, עיריית תל-אביב ידעה לעשות הרבה דברים לפנים משורת הדין.

מר וולוך-היו"ר:

תודה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כולל מתן בסתר.

שאילתא מס' 37 של חברת המועצה
גב' שלי דביר מתאריך 7/6/2015

בתחילת חודש יוני 2015 הרסו פקחי עירייה רמפה של אשה נכה 100%, תושבת יפו בשם ח'יראת יאגי, שגרה ברחוב אלברט קיוסו 3 דירה 2.

גב׳ יאגי מתגוררת בדירה של חלמיש. במשך 8 שנים פנתה התושבת לחלמיש בבקשה שיוציאו היתר לרמפה לנכים בכניסה לביתה, ולבסוף כשמצבה הרפואי הדרדר, בנתה רמפה באופן עצמאי ללא היתר.

כידוע, לדיירת אין אפשרות לפנות לעיריית תל אביב ישירות בעצמה על מנת להוציא את ההיתר, אלא רק לבעלי הנכס (חלמיש). עקב מחדלים ועיכוב של חלמיש שלא טיפלה בזמן בהוצאת ההיתר (על אף שקיבלה מהדיירת את כל המסמכים הרפואיים הדרושים מספר פעמים), הדיירת משלמת כעת את המחיר של הריסת הרמפה, ולכודה בביתה.

ברצוני לשאול:

1. **האם העירייה מוכנה לאפשר התקנת רמפה זמנית באופן מיידי, על מנת למנוע מצב בו תושבת נכה שלה תיהפך לאסירה בביתה עד תום הליכים הבירוקרטים של הוצאת ההיתר ?**

תשובת ראש העירייה

כבר הוחלט לפעול לפנים משורת הדין ולהקים עבור התושבת את הרמפה הנדרשת – וכך ייעשה (כמובן שהדבר יעשה בהיתר כדין).

חבל שלא בדקת את העובדות לפני הגשת השאלה – אז היית למדה כי צו הריסה מינהלי הוצא לבניה הלא חוקית במקום לפני כחצי שנה ובעקבות פנייה מטעם התושבת שבה התחייבה לטפל בהוצאת היתר בניה ניתנה לה אורכה מתאימה לכך. למרבה הצער, למרות האורכה, לא נעשה על ידה דבר בזמן זה וחמור מכך נעשתה במקום בנייה נוספת ללא היתר שמנעה מעבר ציבורי. לכן לא היה מנוס מביצוע הצו בראשית חודש זה.

201. הצעות לסדר היום:

מר וולוך-היו״ר:

הצעות לסדר היום:

1. אלון סולר- החנייה בעיר.

מר אלון סולר- החנייה בעיר:

מר סולר:

גפן, זה בשבילך אגב.

מר גפן:

מה? מה?

מר סולר:

אז תהיה קשוב. זה בשבילך.

מר גפן:

מה בשבילי?

מר סולר:

החנייה.

טוב, ערב טוב לכולם.

אני מתנצל, אני מקווה שיהיו לי מספיק אנרגיות כי היה לי לילה מאוד קשה, גם תוצאה קשה וגם עד 06.00 בבוקר, תוצאה קשה, כן.

טוב, אני מדבר על מצוקת החנייה בעיר.

סליחה, רק אם אפשר שקט כשאני מדבר, תודה. נתן, תעזור לי קצת.

מר וולוך-היו"ר:

דבר.

מר סולר:

תודה.

גב' להבי:

גפן, זה הנושא שהכי מעניין אותך , מה שהוא מדבר.

מר סולר:

נכון באמת. אלי בבקשה.

גב' להבי:

אתה המומחה לנושא הזה.

מר וולוך-היו"ר:

אלון, זה על חשבון הזמן שלך, דבר.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

סליחה, סליחה רגע, יש לי הערה.

אתה פתחת, כבוד היו"ר, אתה פתחת את הישיבה כשהנוכחים בישיבה לא מסמנים את נוכחותם בישיבה,

מר סולר:

גם אני לא לחצתי.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

כולל אתה.

מר סולר:

נכון.

גב' לסקי:

נכון. איך אתה יכול לנאום אם אתה לא פה?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לכן אני מבקש שכל היושבים באולם יזכרו לציין את הנוכחות בישיבה.

מר וולוך-היו"ר:

טוב שיש לנו ראש עירייה.

נכון, אני מודה.

כן, בבקשה אלון.

מר סולר:

טוב. אז כמו שאמרתי-הנושא הוא מצוקת חנייה. וכשאני אומר- מצוקת חנייה, חשוב להגיד, הנושא הוא, לפני הבחירות הסתובבנו במיקאדו ומישהו אמר לי- הדבר שהכי מפריע לי בעיר זה מצוקת החנייה. שאלתי אותו-איפה אתה גר? הוא אמר לי- נאות אפקה. אמרתי לו-על איזה מצוקת חנייה אתה מדבר? אז הוא אומר- יש לנו חנייה משותפת מתחת לבית, של כולם,

ולאחרונה היא מפוצצת ואני צריך ללכת לחנות 200 מטר או 300 מטר, עם שקים, זה לא נוח, זה לא בעייתי. הנושא שאני מדבר עליו זה לא זה, אני מדבר ספציפית כרגע על האזורים שהם עם הפער הגדול ביותר בין הביקוש להיצע, הפער, מצוקת החנייה הכי גדולה, ואני מדבר- אם חשוב להגיד- על תושבים, לא על מבקרים, לא על עובדים בעיר. לא שאין מה לדבר על הדברים האלה אבל אני בכל זאת צריך למקד, כי אפשר לדבר על הנושא הזה הרבה זמן.

עכשיו, ברשותכם אני קצת, אני אתחיל בלהמחיש סיטואציה, אמנם כולנו כאן מכירים את העיר ודואגים לעיר ומכירים את הנושא הזה, אבל בכל זאת אני ברשותכם, קצת אני רק אתאר את הסיטואציה שלי כתושב העיר, שבהעדר אלטרנטיבה- יש לו רכב פרטי-שכשצריך הוא מזיז אותו, ואני גר במתחם בזל שזה אזור, אחד האזורים היותר קשים מבחינת מקומות חנייה באזור.

אני, אם אני רוצה שתזדהו, אז אני גם חבר מועצה כמו שאתם יודעים, אני מסיים פה בדרך כלל בשעות הצהרים, מתחיל יחסית מאוחר, נוסע לרמת החייל, חוזר בשעות 19,00, 20,00, 21,00, 22.00 בערב צפונה הביתה,

מר גפן:

מה אתה רוצה להגיד?

מר סולר:

ושאני עם רכב אני צריך למצוא חנייה. עכשיו זה מתחיל כשאני ברוקח פונה לאבן גבירול, פותח את הטלפון, יש לי קבוצת ווטסאפ שנקראת-חניה בבזל, 50 תושבים, כל אחד שיוצא מחנייה אמור להגיד- אני מפנה חנייה בככה וככה, כמה זמן מראש, מחכה לך חנייה לאוטו, כשתגיע תיקח.

בחיים עדיין לא מצאתי חנייה עם הדבר הזה, אבל זה מאוד נחמד , ויש פה ושם כאלה שמצאו.

אחרי זה ברור שיש את הרונדלים הקבועים, אתה מכיר את כל האזורים, אתה נכנס לרחוב, אתה יודע איפה יש מראש. יהושע בן נון, בדיוק איפה יש את הכניסות לחניות הפרטיות ואיפה יש חניית נכים, ואיפה יש גזם שלא פונה, ואיפה יש כל דבר אחר, אתה מכיר את הרחוב בעל פה, את כל הרחובות בעל פה-כי אתה מסתובב שם חלק גדול מהיום שלך באופן קבוע. ברור שאתה גם מכיר את האכיפה פחות או יותר, ולא כחבר מועצה אלא פשוט מכיר כתושב, פחות או יותר מתי הפקחים יותר אוכפים, מתי הם פחות אוכפים, על מדרכות, על האדום לבן וכן הלאה. עכשיו, גם יש תמיד את השיחות של הטקטיקות- איך אתה מחפש את החנייה, יש כאלה עם הגישה של הרונדלים-שמסתובבים עם הרכב בסיבובים הקבועים, כל פעם שיש רכב מלפניך-הוא מחפש חניה כמובן , אז כל פעם בצומת אתה תלך לצומת השנייה כדי , כדי לנסות להיות הראשון שמחפש חנייה.

סליחה, אני אשמח לשקט שם, בטח מעובדי עירייה.

יש את החניון, לנו יש את חניון קרוב לבית של "אחוזות חוף", שזה מקום , פריבילגיה שלא הרבה יכולים ליהנות ממנה, של חינם לתושבים בלילה. בחניון שם יש מקום ל-9-8 מכוניות שימתינו בתור, תמיד התור שם, כמעט תמיד הוא מלא במכוניות, בדרך כלל יש יותר מידי והם חוסמים את התנועה, ואז מצפצפים, ובאמצע חוסמים את הפנייה ימינה לרחוב, ומי שגר למעלה מתלונן לעירייה כל הזמן ובצדק שהוא לא יכול לישון בלילה, והוא לא יכול, בטח ב-19.00, 20.00 בערב הוא לא יכול להיות בדירה, ובצדק גמור, והכל בלגן שלם. ויש גם את אלה ששומרים. יש לי,לא מזמן איזה שכן שלי אמר לי-שהוא, פעמיים בשבוע אשתו אוספת את הילד מאיזה חוג, ובאזור 19.30 פעמיים בשבוע היא צריכה להגיע הביתה. הוא באופן קבוע יוצא לרחוב בערך ב--19.00 19.30, מחפש בשבילה חנייה, הולך לבתי הקפה שם ליד ושואל אותם אם מישהו יוצא והולך לבית קפה, שומר את המקום עד שהוא יגיע, אז מגיעים אנשים-אם מותר לשמור או לא מותר לשמור, הרבה עושים את זה, זה המצב. בסוף, אם אני מוצא חנייה-רבע שעה אחרי שאני מתחיל לחפש-זה השג הכי גדול, וזה כמעט ולא קורה. אני לא אגיד לכם שזה בלתי אפשרי, בסוף מוצאים חנייה, זה לוקח חצי שעה, זה לוקח 3/4 שעה, לוקח שעה, השיא האישי שלי אגב עומד על 4 שעות ורבע, אמנם לפני 7 שנים. והמציאות הזאת, אז שוב, כשמדברים על מצוקת חנייה-אז זאת המציאות שאני מדבר עליה, חשוב להגיד.

מר לדיאנסקי:

אבל עכשיו יש לך חנייה בעירייה, תחנה בעירייה ולך ברגל הביתה.

מר סולר:

ואז תגיד שאין חנייה לחברי מועצה.

מר לדיאנסקי:

מה הבעיה? יש לו חנייה בעירייה.

קריאה:

הוא לא מדבר על עצמו.

מר סולר:

אפשר לדבר?

מר וולוך-היו"ר:

לא להפריע.

מר סולר:

אפשר לדבר?

עכשיו, אולי דוגמא, אולי בכל זאת דוגמא אחרונה.

מר וולוך-היו"ר:

ולכן.

ולכן, תתקדם, זמנך,

מר סולר:

לא מזמן.

בסדר, בסדר, התחלתי מאוחר.

לא מזמן ראובן, לא מזמן הייתי בישיבה, ישיבת עבודה ברחוב אחד העם, סיימתי אותה בשעה 19.30.סוכם שאני ישר מגיע עם המחשב, מסכם , שולח לכולם הוראות מה צריך לעשות וכן הלאה, מתקשרים אלי משם אחרי שעה ורבע ושואלים אותי למה עדיין לא עשית את זה, ואני אומר להם-אני עדיין מחפש חנייה. אבל אתה גר פה?

גב' דביר:

אבל למה אתה נוסע לרחוב אחד העם עם אוטו?

מר סולר:

מה זה? כשתהיה את בעירייה בבוקר, אחרי זה ברמת החייל, אחרי זה ביד אליהו, אחרי זה באחד העם, באותו יום, עם לוחות זמנים צפופים- לפעמים צריך רכב. כשאפשר, תאמיני לי-אני נוסע בתחבורה ציבורית המון, המון.

שעה ורבע עדיין לא מצאתי.

אז אני אמשיך הלאה, בואו נתקדם מעבר לדוגמא הזאת שקצת רציתי טיפה להמחיש, כי נתן,

מר גפן:

עזוב דוגמאות, מה אתה מציע? את זה אנחנו מכירים בלעדיך.

מר סולר:

רגע, רגע, נגיע לשם, נגיע לשם. אני לא יודע עד כמה אתה זה. אנחנו בסוף, אני אגב עוד בלי ילדים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הגיע הזמן, הגיע הזמן.

מר סולר:

הגיע הזמן.

בזמן האחרון אנחנו גם, דיברתי כאן על הנושאים הגבוליים של מדרכות וכן הלאה, יש תופעה של החמרת, החמרת אכיפה, על מדרכות, חניות בלילה, בבוקר ב-07:00 בבוקר, גם שלי אגב דיברה על זה, ובצדק גמור אגב, הורים עם עגלות, גם המדרכה נועדה להולכי רגל בסוף, רוצים ללכת, ורוצים להוריד את הרכבים מהמקומות האלה ולהגביר אכיפה. אבל לא נותנים אלטרנטיבה. לא נותנים. כרגע, כל מקום, אפילו אם זה חמישה מקומות שם ו-8 מקומות שם, זה מורגש בצורה שהיא בלתי רגילה. כל הזמן מורידים עוד אופנועים ומורידים את הסלים של המיחזור, ומורידים הכל לכביש עצמו, ואין כרגע אלטרנטיבה. עכשיו, אני, אני אחזור טיפה רק להגיד אחורה-שאין שום ספק ואני לא חולק בשום צורה על המדיניות שנדונה פה לא פעם ולא פעמיים, שחנייה זה לא פתרון. אם אנחנו מדברים על אופק, ועל זה שצריך להיות אופק ואני חושב שצריך להיות אופק, ואני מתלונן על זה שאין אופק, האופק בסוף צריך להיות, עם כל ההצעה שאני עומד לדבר עכשיו, שאני מדבר עכשיו על חנייה פרטית, זה תחבורה אלטרנטיבית, זה דברים שאנחנו, המון דברים מעולים שהעירייה גם

הצליחה לקדם, אם זה תל-אופן ואם זה Car Sharing, ואם זה כמובן תחבורה ציבורית, מהמוניות שרות ועד הרכבת הקלה, אבל גם הרכבת הקלה וגם כשהקו האדום יהיה- שאני מקווה שהוא יהיה כבר, לאזור בזל הוא לא יעזור בשום צורה לחנייה שם. כדי שמשהו יעזור במקומות האלה- יקח המון המון זמן, וכרגע אנחנו צריכים להכיר במציאות כי כרגע אין אלטרנטיבה.

לי ולאשתי , כמו שאמרתי, לי ולאשתי לשנינו היה רכב, מכרנו את אחד הרכבים כי אנחנו לא נוסעים, אנחנו עדיין רוב הימים לא מוציאים את הרכב, נוסעים עם מוניות שרות ונוסעים בדרכים אלטרנטיביות, אבל את הרכב אנחנו צריכים. סוף שבוע גפן, עדיין לא דאגת לי שאני אוכל ללכת למשפחה אפילו, לארוחה משפחתית בצורה נורמלית.

מר גפן:

למה? דאגתי.

מר סולר:

לא דאגת לי.

עכשיו, אנחנו גם בסוף, אנחנו- חברי מועצה כאן יושבים, אמנם לא כולם כאן, אבל מ-31 חברי מועצה-אני אופתע אם יש כאן שניים שאין להם רכב פרטי. עובדי עירייה- ממנכ"ל העירייה ועד מנהלי מחלקות, גם שם אני אופתע אם יש 2-3 שאין להם רכב פרטי. כולנו ככה כי אין לנו כרגע אלטרנטיבה. אז חשוב לי שנמשיך לדבר ולחתור לאלטרנטיבה, אבל כל עוד אין אותה, ובטח ובטח כשרוצים להחמיר אכיפה ולתת מקלות, צריכים למצוא את הגזר, צריכים להכין את הגזר, ואני מגיע בכל זאת למה שאני רוצה לדבר עליו ואני אעשה את זה מאוד מאוד קצר.

מר וולוך-היו"ר:

יש לך דקה ורבע.

מר סולר:

את השורה התחתונה אני אעשה מאוד קצר, אני אשמח אם תוסיף לי קצת כי התחלתי טיפה מאוחר, אבל אני אעשה את זה מהר.

מר לדיאנסקי:

גם אני הפרעתי לך.

מר סולר:

אני אעשה את זה מהר.

הבעיה הזאת, ואני מקצין טיפה בכל זאת,

גב' דביר:

אני נותנת לך ממני 5 דקות.

מר סולר:

תודה.

אני מקצין טיפה בכל זאת. הבעיה הזאת זה בעיה פתירה, יש לה פתרון. גם לרמת החנייה עצמה, כשאני כרגע לא מדבר על האלטרנטיבות- שזה הפתרון האמיתי, אבל גם לרמת החנייה יש פתרון, ואני טיפה מקצין: חניונים תת קרקעיים יכולים להיות. אגב, הרבה מאוד אנשים פה מהאזור, כבר משנת 1998 אנחנו מראים את התכניות שעומד להיות חניון מתחת לככר רבין, ואומרים-

או.קי, מתי שהוא יהיה את החניון הזה. ועל דיזנגוף דיברנו על זה, ודיברנו על חניון שיהיה, עשינו סקר וזה, ישבנו בהנהלה , אישרנו שם חניון תת-קרקעי, והנה-כולם יודעים שיהיה פתרון. אבל בינתיים הדברים לא קורים, בינתיים-בסדר העדיפויות העירוני זה לא נמצא במקום לטעמי מספיק גבוה-כשזו המציאות, והמציאות הולכת ומידרדרת, ויותר ויותר קשה, ואני באמת מדבר הכי הכי מהלב, ונתתי את הדוגמא האישית שלי שתבינו עד כמה, וזה לא אני, זה כמויות אדירות של תושבים שפשוט חווים ונמצאים בבעיה הזאת יום-יום ולא יכולים לצאת ממנה, ואין אלטרנטיבה כרגע.

אז אני חוזר, ואני אגיד את ההצעה שלי, אחרי זה אני אגיד בקצרה שני פתרונות שאני יכול לחשוב ולהעלות, ואני אסיים.

דיברתי על זה, אנחנו כולנו מינינו את מיטל להבי להיות אחראית על התחום של תחבורה וחנייה בעיר. אני חושב שאין בן אדם מתאים ממי שאנחנו מינינו-לעשות את זה, גם שוחחתי אתה לפני זה. קיבלתי את הרושם שהיא- לא רק מכירה את הבעיה אלא מאוד נחושה כדי לפתור אותה, ואני חושב שרוח גבית של כולנו-שתוכל לעשות את זה ושיהיו כלים לוועדה שלה-שכוללים סקר מלא לפי אזורים, ולא רחב, כי אני הבנתי שאת הדבר הזה אין לנו, סקר מלא לפי אזורים כדי לאתר את הפערים בין הביקוש להיצע לפי אזורים ולהבין איפה באמת המצוקה הקשה שאני מדבר עליה, כי זה לא רק מתחם בזל, אבל שוב- זה גם עדיין לא נאות אפקה, ושנדע איפה להתמקד, ובמקומות האלה, אחרי שיהיה סקר ותוכלו לדון, תוכלו לדון בפתרונות.

אני אציע שניים בכל זאת , איך אני רואה את הדברים, אם תמצאו פתרונות אחרים-אני, אני כמובן אשמח שבאמת יצליחו לייצר אלטרנטיבות.

אחד לדעתי, והזכרתי טיפה, זה חניונים תת קרקעיים. אני חושב שזה גם פתרון נכון. גם-כשיהיו חניונים תת קרקעיים נוכל להחמיר ואולי אפילו לגמור את התופעה של חנייה על מדרכות-שכרגע אני בעדה כי אין לנו שום אלטרנטיבה אחרת, זה איזון מסוים שמנסים לשמור עליו.

צריך לראות בכל מקום כזה- שתהיה תכנית חומש של כמה שנים בתב"ר לעשות את החניונים האלה, זה יעלה לא מעט, זה מאות מליונים, אבל אני חושב שבתיעדוף עירוני זה צריך להיות בתיעדוף גבוה ואנחנו צריכים לדאוג לכך.

ומעבר לזה, אם אני מדבר על טווח קצר, ששם זה מקום יותר בעייתי, אני חושב שרק אפילו להתחיל תהליכים, כמו , כמו אפילו שיתוף ציבור, אבל אני קורא לזה- ברמה המינימאלית, לא ברמה הרחבה שאנחנו מדברים. אפילו הקבוצת ווטסאפ שלי של החנייה בבזל , שעכשיו נכתוב, וגם אותי אישית אם ישאלו-על כמה מקומות שבהם אפשר אולי לסדר את החנייה אחרת. איזה אדום לבן שבטעות הוא אדום לבן ולא צבעו אותו בכחול לבן, אבל אין שום סיבה, וגם הפקח יגיד שאתה צודק. 80% הם יגידו לך- שטויות, אבל 20% תצליח למצוא, וגם זה יראה שאכפת לך, ותעשה משהו.

מישהי לא מזמן אמרה לי, שגדלה אתי אגב בעיר, אמרה לי, שמעתי אותה אומרת לאחרים, זה לא היה טענה לנבחר ציבור אלא זה היה מצוקה אמיתית, אני עוזבת את העיר עכשיו למרות שאני מתה על העיר וגרתי בה כל החיים, ואני מוכנה לשלם יותר שכר דירה ואני מוכנה לחפש יותר זמן, אני מוכנה לחפש יותר זמן חנייה ואני מבינה את כל הקשיים של לגור בעיר, אבל אני מתה על העיר ואני בסוף רוצה להיות פה, אבל אני עוזבת בגלל שברחוב רש"י עכשיו שמו לי כאן 8 עמודים, והמדרכה הזאת, אני מרגישה, בסדר, אני מרגישה שלא סופרים אותי. לא אומרים לי מה יש, לא אומרים לי מה אפשר לעשות, לאף אחד לא אכפת שאולי מהצד השני נמצאים איזשהם רעיונות. תביאו לי את המקום הזה. ואני חושב שאנחנו צריכים לייצר את האופק הזה, ואני מאוד מאוד מאוד מקווה , שאני אמנם אומר כאן מילה ובעיקר משחרר קיטור, אבל אבל שבאמת הדבר הזה יוכל לעבור לוועדה של מיטל אחרי סקר ממצה.

מר וולוך-היו"ר:

תודה רבה.

מר סולר:

ובאמת להגיע להשקעות פיזיות ופתרונות.

מר וולוך-היו"ר:

תודה רבה.

מר סולר:

תודה.

מר וולוך-היו"ר:

יש לנו שלוש הצעות לסדר בנושא החנייה, אנחנו נשמע את כולן.

מיטל, עכשיו תורך.

מדיניות חנייה עירונית- היצעים מול ביקושים.

2. גב' מיטל להבי- מדיניות חנייה עירונית- היצעים מול ביקושים:

מר להט:

רגע, אם רוצים להביע משהו?

מר וולוך-היו"ר:

אחר כך. כן, כן.

גב' להבי:

כבוד ראש העירייה, מכובדי- חברי המועצה.

ואלון סולר, אין ספק- אחת מהמצוקות הגדולות בעיר היא מצוקת החנייה, ואלון סולר היטיב לתאר את זה מנקודת מבט אישית ובשם כולנו.

המצוקה הזאת של החנייה מייצרת שרשרת של בעיות ובראשן זו של הולכי הרגל-שדרכם נחסמת על ידי רכבים שחונים על המדרכות, ושל הנהגים עצמם- שסופגים קנסות על חנייה לא חוקית במקומות אסורים הצבועים אדום לבן ועל המדרכות. אלה נחסמים ומסתכנים ואלה מסתכנים ונקנסים.

אין ספק שכדי להפחית את התופעה יש להרחיב את מצאי מקומות החנייה ככל הניתן, באמצעות חנייה תת-קרקעית-שתפנה את הרכבים ממפלס הקרקע אל מפלס תת הקרקע בכל מקום שזה מתאפשר.

כיום יש לנו גם טכנולוגיות שונות לניהול ביקוש, לניהול היצע, להשכרת חנייה פרטית לפי שעה. יש לנו חללים בלתי מנוצלים אולי בבתי ספר ובמוסדות, ואפשר גם לעשות ניהול היצע באמצעות אפליקציות, חיישנים שיכולים לסייע לתושבים להשתמש בצורה יותר חכמה באמצעים העומדים לרשותם, כמו קבוצת הווטסאפ שהזכיר סולר או פלטפורמות אחרות ונוספות שנמצאות בבחינה. יחד עם זאת יש אזורים בעיר, ולא רק במרכז העיר, למשל גם ברמת החייל , שבהם היתה ותהיה מצוקת חנייה, וזאת בין השאר בגלל שהמדינה, וכמוה גם העיר- מצויים בפיגור של עשרות שנים בתחבורת המונים יעילה, טובה וזמינה. התלות ברכב פרטי היא גבוהה בהרבה ממה שרצוי לעיר בסדר גודל שלנו.

הרכבת הקלה עתידה להביא לשינוי משמעותי, אבל עד אז, אל מול העבודות הצפויות להקמתה, אנו מצויים בפתח של תקופה שבה מצוקת החנייה תורגש אף יותר, ולפיכך על העירייה לבדוק את עצמה ולטפל בתקני חנייה, בחניונים ובהסדרי חנייה.

מעבר לסוגיה החשובה של היקף היצע החניה של מקומות החנייה והדרישה שהועלתה, ובצדק, להגדלת מאגר החנייה בהתאמה לצרכי התושבים באזורי העיר השונים, חשוב לדבר גם על נושא הביקושים, יש הרבה היבטים לעניין הביקושים : האם אנחנו אמורים או צריכים, אמורים או אחראים לספק את הביקושים האלה ברחובות? בחניונים עירוניים? ואולי גם בחניונים ציבוריים בבעלות פרטית? מהן שעות הפעילות המתאימות, באיזה עלות. מה ההשפעה הרצויה של תקני חנייה מופחתים ואיפה נכון ליישם אותם. חנייה תת קרקעית ובאיזו עלות.

נושא החנייה הוא מאוד מורכב, ואני אתרכז בנקודה אחת, והיא תווי החנייה המקנים חנייה חינם בכל רחבי העיר, וחנייה בחניונים עירוניים בעלות מינימאלית. את התו מקבלים עם שליח הביתה 3 ימים לאחר הגשת הבקשה. חשוב לי, כי זה מהלך מבורך, לציין שזה מהלך מבורך שראש העירייה הוביל בבטחה, וששיפר באופן דרסטי את היצע החנייה בעיר לזכאים, אולי אפילו שיפר יותר מידי.

כיום יש בכל אזורי החנייה בעיר מעל 170,000 תווי חנייה, וזאת בעיר של 400,000 תושבים. בדיקה פשוטה העלתה כי יש 25,000 תושבים שיש להם, לכל אחד ואחד מהם- שני תווי חנייה לבן אדם. אני אומרת: 50,000 תווים חולקו ל-25,000 אנשים, שני רכבים לתעודת זהות אחת. הוראת חוק העזר העירוני קובעות כי לאדם לא יינתן יותר מתו אחד, והוא יינתן לפי רכב אחד. בזמנו רצינו להקל על הורים בהעברת רכב לילדיהם, אבל אין לי ספק שבחלק מהמקרים מנוצלת המדיניות המקלה ומאפשרת למי שאינם תושבי העיר לקבל תווים, בניגוד לכוונה העירונית שקובעת כי לתושבי העיר מגיע תו חנייה, והזכות לחנות קרוב לבית היא זכות, אבל כאשר מבקשים יותר מתו אחד צריך להתקיים איזשהו דיון בבקשה החריגה הזאת-כדי לקבל תו נוסף על אותה זהות.

בזמן הזה של מצוקת חנייה בעיר וכדי לאפשר לתושבים שזכאים לתו חנייה גם לחנות, יש להתייחס לתו החנייה במלוא הכבוד הראוי לו. כולנו יודעים שיש אזורים הסובלים יותר ממחסור בחנייה. רובע 3 קודם הוזכר, במרכז העיר, הוא דוגמא טובה.

כיום אין קשר בין קיבולת החנייה ברחובות לחלוקת התווים עצמם, ובתי האב הזכאים למספר תווים כמספר הבוגרים בעלי רכב- אחד או שניים רכבים, המתגוררים ביחידת דיור. שימוש לא סביר בזכות לתו חנייה באה לביטוי גם במספר בתי האב שמחזיקים מספר לכאורה לא סביר, מוגזם בעליל- של תווים. יש 5 מקרים של 9 תווים או יותר לבית אב, יש 8 מקרים של 8 תווים לבתי אב, יש 23 מקרים של 7 תווים לבית אב, ויש למעלה -14,000 משפחות שמחזיקות 4 כלי רכב לחשבון ארנונה יחיד. לפי מספר תווי החנייה בבתי אב אלה- נראה שאנחנו עיר עם שיעור ילודה גבוה, שכל תינוק מקבל בלידתו רכב צמוד. במדגם הראשוני של ריבוי תווים לבית אב זיהינו שלפעמים אפילו מדובר ביחידות קטנות-שלא סביר כי מתגוררים בהם כמות הנפשות המוצהרת לטובת קבלת תווי חנייה.

אני שבה ומדגישה,

<u>מר גפן:</u>

למה לא מזמינים אותם לבירור?

גב' להבי:

25,000 משפחות-אני לא יכולה להזמין לבירור, אני עושה בדיקה ראשונית, תכף אני אומר מה אני מציעה.

אם אכן, אני שבה ומדגישה גם בעניין הזה, שאינני מדברת על בתי אב המחזיקים תווים כחוק, אלא על כאלה שפוגעים שלא כדין בציבור הרחב, חוסמים את העיר ואת החנייה בעיר לאנשים שזכותם המלאה לקבל תווים וחנייה נאותה על פי מדיניות העירייה.

אם אכן תווים פיקטיביים תופסים את מקומות החניה לתושבים שלהם כן מגיע תו, הרי שאנחנו בעקיפין יוצרים זילות בזכויות של התושב. החנייה חינם ברחובות העיר היא בעצם סבסוד עקיף של רכבים, של מכוניות, והיא משהו שניתן חינם, שיש את כל הסיבות לנהוג בו באחריות, במיוחד כשמדובר במשאב ציבורי נדיר-שאין בו די כדי לספק את התיאבון של כולם למכוניות ולחנייה, משאב שאנחנו זקוקים לו גם כמקום שהייה ומפגש, הליכה ורכיבה, הספקת סחורות ועוד. אין לי ספק שבדיקה קפדנית של נושא התווים תסייע לשיפור מצאי מקומות החנייה ברחובות ובחניונים לטובת תושבים המחזיקים תווים כחוק. מטרתנו-של כולנו-להקל על מצוקת החנייה כדי שתושבים לא יחנו על המדרכה בדיוק במקום שבו נעשתה הנגשה של המדרכה לטובת נכים ועגלות.

אני מבקשת באמת שנוביל בדיקה מעמיקה של נושא תווי החנייה, שיכלול מיפוי של מצאי החנייה הקיים על פי תנאי שטח. יש לנו עכשיו סקר תמרורים שיוצא לדרך-שיתן לנו איזושהי תמונה על כמות החנייה כחול לבן, לא כחול לבן-בעיר- אל מול הביקושים והצרכים.

אני מבקשת שהנושא הזה, יחד עם הנושא שעליו דיבר סולר-על הגדלת היצע החנייה על פי צרכים של העדפה אזורית, ידון באמת בוועדת התחבורה, ושנפעל לקדם מדיניות חנייה נבונה, כוללת, הנותנת מענה מיטבי לצרכי התושבים בעיר.

ואני מזמינה אותך אלון סולר, אני יודעת שיש הרכב לוועדה אבל אני חושב שזה נושא מאוד חשוב, ושחברי מועצה שרוצים להצטרף לנושא הזה-אני אשמח שיצטרפו כי זה נושא מאוד רחב.

ובסה"כ אני מאמינה וחושבת שכולנו מבינים שעיר נעימה יותר להיות בה ובריאה יותר לחיות בה, היא עיר שלא נותנים למכוניות להשתלט על כל פינה בה, ושעושים את הכל בצורה מדודה ונכונה-מצד אחד לטובת התושבים והיצע החנייה שקיים, ומצד שני – גם לטובת מכלול השימושים שאנחנו צריכים לקיים במרחב הציבורי.

מר וולוך-היו"ר:

תודה רבה.

גב' להבי:

תודה רבה.

מר וולוך-היו"ר:

שלי דביר- מדיניות חנייה בחניונים עירוניים.

3. גב' שלי דביר- מדיניות חנייה בחניונים עירוניים:

גב' דביר:

ערב טוב לכולן וכולם.

אני מסכימה מאוד עם ההנחה שגם אלון וגם מיטל העלו כאן-שהדבר הנכון ביותר והפתרון הנכון ביותר, החד חד משמעי-הוא תחבורה ציבורית. אנחנו חייבים להבין שאנחנו לעולם לא נוכל לפתור את בעיות התחבורה, את בעיות החנייה בתל-אביב יפו, אז אנחנו צריכים לצמצם את החנייה בתל-אביב יפו, ורק תחבורה ציבורית יעילה, נכונה ומאפשרת, יכולה לפתור את הענין. אנחנו לא העיר היחידה בעולם, זה קורה בניו-יורק, זה קורה בלונדון, זאת אומרת- יש לנו הרבה ממה ללמוד.

עכשיו, עדיין, ואני מסכימה עם אלון גם על ההנחה השנייה, שאנחנו צריכים להיות מציאותיים. עד שייפתרו כל בעיות התחבורה הציבוריות והשבילים הציבוריים-יש תושבים שבעצם רוצים שרות. הם חייבים להבין שאנחנו בעצם, כמו שמיטל אמרה, נותנים סובסידיה, אף אחד לא מחייב את העירייה לתת חנייה לרכב פרטי. למעשה זה שרות שהעירייה נותנת, שהוא בכלל לא מחויב. זה מעין טובה שאנחנו נותנים לתושבים על מנת להטיב את החיים כאן, אבל שוב פעם- אנחנו מסבסדים כאן בעלי רכב פרטי, כי המשאב שנקרא משאב החנייה במדרכות- הוא באמת שייך לכולנו.

אני בעד להפחית למינימום שאפשר את היתר החנייה על מדרכה, אני אדבר על זה עוד מעט בדו"ח פניות הציבור, אבל אני חושבת שכל מה שקשור בהיתרי חנייה על מדרכה צריך לעבור רביזיה. בפעם הקודמת דיברתי כאן על, על שעות שהן שעות קשות, אני חושבת שצריך לדבר על רוחב, כי אם רכב חוסם מדרכה באופן טוטאלי-זה לא משהו שאנחנו צריכים לאפשר אותו. רכב שחוסם מעבר לגמרי- לא יכול להשאר על המדרכה.

ומה ההצעה שאני באה הערב, ואני אשמח להעביר את זה למיטל ולאחד את זה עם ההצעות שלכם? אני רוצה להציע שני דברים אופרטיביים, ואני מדברת על חניונים עירוניים-שזה חניוני אחוזת החוף.

כמו שברחוב יש לנו צד אחד שהוא צד לתושבים מ-19.00 בערב עד הבוקר או מ-20.00 בערב, ויש צד אחד שהוא צד לכולם, אנחנו רואים –כשהעירייה רוצה –מבחינה משפטית היא לוקחת רחוב, רחוב ציבורי, ובעצם ברחוב הציבורי נותנת העדפה לתושבי העיר או לתושבי האזור על ידי זה שהיא עושה צד שמיוחד שמור לתושבים. אותו דבר בדיוק אני מבקשת להחיל על חניונים עירוניים של "אחוזות החוף". כלומר, כמו שיש צד שמשפטית, אם אנחנו יכולים לקחת רחוב ובעצם לשמור בו צד אחד ששמור לתושבים, אפשר לקחת חניונים עירוניים, חניוני "אחוזת החוף" ולהחליט שמ-20.00 בערב אנחנו שומרים. אנחנו ניקבע , אני סתם נותנת כאן עכשיו את המספר, אנחנו שומרים 20% מהמכוניות, 20% ממקומות החנייה לתושבים, 10% ממקומות החנייה לתושבים, ואני רוצה להסביר על מה אני מדברת. אני אקח לדוגמא את חניון "תל נורדאו". אז באמת עשינו צעד מבורך, באנו עם חניוני אחוזת החוף, נתנו תעריף לילה לתושבים, תעריף הלילה לתושבים הוא תעריף מאוד מאוד נמוך ומאוד מאוד ידידותי למשתמש, זה תעריף ידידותי למשתמש והוא תעריף נמוך. אבל מה? אני יודעת מתושבים שנמצאים סביב תל-נורדאו, שלמעשה, אם אתה רוצה לממש את הזכות הזאת ולחנות בחניון בתעריף הנמוך -אתה לא יכול להכנס, מכיוון שהחניון, הפקק בו הוא כל פרישמן לרבות דיזנגוף. זה חניון שיש בו 400 מקומות חנייה או משהו כזה פחות או יותר, ובעצם התפוסה שלו היא תפוסה מלאה כל הזמן, ב-19.00 בערב תושבים חוזרים, תושבים לא יכולים להשתמש בחניון הזה. ולמה? כי אנחנו יודעים, יש את בית לסין שנמצא שם בדיוק על הפינה. אבל מעבר לכביש אלי, נפתח חניון חדש. יש בניין פרישמן-דיזנגוף, בבניין פרישמן-דיזנגוף יש חנייה ציבורית שיכולה לשמש גם אנשים שבאים מחוץ לעיר. אני רק נותנת את החניון הזה לדוגמא, אבל הדוגמא הזאת נכונה לכל חניון אחוזת החוף-שלמעשה אין בו מקומות שמורים לתושבים. אני לא חושבת שכל המקומות צריכים להיות שמורים לתושבים אבל אני באמת חושבת שצריך לבדוק אפשרות-שבה נתח מסוים של המקומות ישמשו. וקח את חניון "תל נורדאו", בוודאי שהחניון שיש במגדל פרישמן-דיזנגוף יכול לתת פתרון לאותם תושבים שבאים לבית לסין-כי הם רק צריכים לחצות את הכביש.

זו הצעה ראשונה.

הצעה שניה-אופרטיבית שלי- היא מכפילי חנייה. אני יודעת שבהרבה מאוד פרויקטים של תמ"אות, תמ"א 38- משתמשים היום בפתרון של מכפילי חנייה , אני רוצה שוועדת התחבורה יחד עם מי שמנהל את חניוני אחוזת החוף, יחשבו באמת על רביזיה שלמה- של איך אפשר אולי להכניס לתוך החניונים העירוניים מכפילי חנייה, וככה בעצם להגדיל את הקיבולת שלהם. מכפילי חנייה עובדים כיום בפרויקטים פרטיים , אני לא יודעת למה אי אפשר להעביר אותם לחניונים ציבוריים.

מר אלנתן:

לא לחניונים ציבוריים.

גב' דביר:

שוב פעם, זה משהו שאני מבקשת לבדוק אותו, אני מבקשת לבדוק אותו.

ק ר י א ה

מר וולוך-היו"ר:

זה לא נושא עכשיו לדיון.

קריאה:

זה לא נושא לדיון?

מר וולוך-היו"ר:

לא, זה לא נושא לדיון.

גב' דביר:

אז אני אגיד לך תשובה. יש לך, באותם חניונים שאי אפשר-אי אפשר, אנחנו נקבל את זה, ובחניונים שהם חניונים פתוחים, כמו למשל החניון שיש ברחוב דניאל פריש, ברחוב דובנוב שם, חניון עירוני פתוח, אין לך הגבלת גובה. אז זה נתון לבדיקה, לא כל חניון נמצא חניון תת קרקעי של אחוזת החוף.

אז זה שני הדברים שאני מציעה קונקרטית, ואני מבקשת להעביר את זה לוועדת תחבורה.

מר וולוך-היו"ר:

תודה. תודה!

ראש העירייה, אתה רוצה להתייחס? כן, אתה רוצה לומר איזהשהן הערות?

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא. תעבירו את זה לוועדת חנייה.

מר וולוך-היו"ר:

דן, אין דיון בנושא הזה, כי זה הייתה רק הצעה לסדר.

חברים, כל שלושת המציעים הציעו להביא את זה לוועדת התנועה. האם אנחנו מקבלים את זה פה אחד?

פה אחד. תודה רבה.

מר להט:

מה שמיטל אמרה, שיזמינו את כולם כדי שנוכל להשתתף בדיון הזה.

גב' לסקי:

למה אין נוכחות? זה לא עובד.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

לא מצביעים, לא מצביעים, כולם פה אחד. הלאה.

גב' להבי:

בשמחה דן.

החלטה: שלוש ההצעות לסדר היום מועברות לוועדת התנועה.

מר וולוך-היו"ר:

דברי ראש העירייה.

202. דברי ראש העירייה:

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

שר החינוך הודיע שתהיה תוספת סייעת לגיל הרך. ההודעה אומרת כי משרד החינוך יממן תוספת סייעת לגני הילדים בגילאי 3-4, בכתות שבהן לומדים מעל 30 ילדים. על פי ההודעה- המימון ייעשה באופן דיפרנציאלי-בהתאם לרמה הסוציו-אקונומית של כל ישוב, כאשר המימון בתל-אביב יפו יעמוד על כ-50% בלבד.

לנוכח חשיבות הנושא לא התנגדנו למהלך, אבל אנחנו יודעים כי ערים רבות נוספות מתנגדות באופן עקרוני לתקצוב הדיפרנציאלי הזה, וגם כך התבטא יו"ר מרכז השלטון המקומי לגבי מטלות ממלכתיות המבוצעות על ידי השלטון המקומי.

מדובר בשרות שעל המדינה לממן ממס ההכנסה ולא לגלגל אותו לארנונה של תושבי העיר- במדינה שבה יש חינוך חינם כללי.

נכון להיום עדיין אין בידינו את מלוא הפרטים לגבי יישום ההחלטה בעיר תל-אביב יפו, אבל אנחנו נערכים כבר לקליטה והכשרת הסייעות הנוספות לשם יישום ההחלטה-כאשר נדע בדיוק מה יחליטו.

יש דבר אחד שאני רוצה להודות לחברי המועצה, במיוחד לאותם אלה שלאורך כל הדרך, ולמרות הלחצים תמכו בעמדתנו העקרונית-שגרמה להפניית המחאה למקום הנכון, קרי לממשלת ישראל, ונתנה והביאה בסופו של דבר פתרון לכלל המדינה.

בזמן האחרון יש פעילות מיוחדת, שעלתה סוף סוף- אחרי 10 שנים שבהן אני מבקש מהמדינה לטפל -בנושא הבטחת בטחון הולכי הרגל במדרכות והסדרת הרכיבה על אופניים חשמליים. אני אומר- יש פעילות, כי עדיין שום דבר לא הוסדר.

לשימוש באופניים ככלי תחבורה חילופי לרכב פרטי ישנן תועלות רבות, כמו הפחתת עומסי תנועה, הפחתת נפגעים בתאונות דרכים והפחתת זיהום אוויר, מעבר לעניין של העיסוק באימון גופני.

כבר למעלה מעשור אנחנו פועלים לעידוד הרכיבה ובמסגרת זאת משקיעה והשקיעה העירייה משאבי עתק- בהקמת התשתית של רשת שבילי האופניים – שמתרחבת, הולכת ומתרחבת, בהקמה וסבסוד של מערכת השכרת אופניים- שעובד כבר למעלה מ-4 שנים, ובפעילות וארועים שונים שנועדו לעודד את הרכיבה.

הנתונים מלמדים על עלייה דרמטית בשימוש באופניים ככלי תחבורה בעיר, וכיום משהו כמו 12% מהתושבים מעידים על כך שהאופניים הם כלי התחבורה העיקרי שלהם.

יחד עם זאת- העלייה בשימוש באופניים הביאה גם שימוש מוגבר ולא מוסדר בכלי רכב ממונעים לא מורשים- המתחזים לאופניים, ואלה הם הקורקינטים והאופניים החשמליים למיניהם. אלה הם כלים שמגיעים למהירויות גבוהות, יש להם מסה גבוהה והם מהווים סכנה חמורה- הדומה לנסיעת הקטנועים על המדרכות.

מזה מספר שנים אנחנו מתריעים על התופעה ודורשים ממשרדי הממשלה וממשטרת ישראל- הסדרה חוקית וביצוע אכיפה אפקטיבית- שתימנע את הסכנה להולכי רגל. ביקשנו אף לקבל לידינו את הסמכויות הנדרשות בהקשר הזה. תאמינו לי, זה לא נעים לעמוד בתור בשדה התעופה בלונדון- בדרך לעלייה למטוס, ואשה מבוגרת וצולעת ניגשת אליך ואומרת לך-בגללך אני נכה, אופניים חשמליים דפקו אותי.

לצערי, זמן רב מידי התעלמו מהפניות וההתראות בנושא הזה, ורק מספר מקרים טראגיים שארעו לאחרונה- גרמו סוף סוף להתעוררות מחאה ציבורית-שהביאה לשינוי מגמה בעמדת הממשלה והמשטרה, כך אני מקווה, הן בנוגע להסדרה ורישוי והן לגבי הצורך באכיפה והסמכת פקחי העירייה לשם כך.

אני מברך את עמדת המשטרה שפורסמה השבוע, בשבוע שעבר, שממליצה להפוך את הכלים החשמליים לבעלי רישוי ולחייב את הרוכבים ברשיון נהיגה.

יש לנו מחלוקת לגבי אופן ההסמכה של הפקחים העירוניים. אנחנו עומדים על כך שהסמכות תהיה, אם תהיה, על מלוא זכויות הדרך במדרכה ועל כל הכלים שנוסעים על המדרכה. לא יכול להיות שיבואו אלינו ויגידו לנו-אתם אחראים רק לאכוף אופניים חשמליים למשל, כי רק עם מלוא הסמכות ועם חקיקה שמאפשרת לאכוף אפקטיבית-אפשר יהיה להגן על הולכי הרגל.

רבותי, ועידת הרווחה הראשונה של תל-אביב, של תל-אביב יפו יוצאת לדרך.

ב-22 ביוני, כולם מוזמנים, באולם "הבימה", אל ועידת הרווחה הראשונה של תל-אביב יפו.

הוועידה-ביוזמתה של סגנית ראש העירייה מהרטה ברוך, בשיתוף אוניברסיטת תל-אביב ואיגוד העובדים הסוציאליים-נערכת אצלנו בתל-אביב יפו, אשר כמרכזו של המטרופולין הגדול במדינה-קולטת לתוכה מטבע הדברים גם מצוקות קשות מכל רחבי המדינה-שדורשות מענה ופיתוח שרותי רווחה מתקדמים ומקצועיים-המשמשים בנושאים רבים כעורף סוציאלי של מדינת ישראל.

כוונת הועידה היא- לקיים דיון רחב, עניינו ומקצועי בנושא על רקע התהליכים המדאיגים העוברים על החברה הישראלית בתחומי הרווחה.

פעילות מינהלת קידום עסקים:

המינהלת לקידום עסקים הוקמה לפני מספר שנים בעירייה , והיא פועלת לעידוד ותמיכה בעסקים הפועלים בתוך העיר ותוך מתן דגש מיוחד לעסקים קטנים וכאלה הנמצאים בתחילת דרכם. במסגרת הזאת הוקם לפני כשנתיים, בשיתוף פעולה עם גופים כמו עיתון דה-מרקר ובנק הפועלים-אתר אינטרנט שנקרא "עושים עסקים בתל-אביב יפו". זהו מרכז שמנגיש לציבור מידע. גבי לסקי, תודה.

מרכז שמנגיש לציבור מידע אמין הנדרש להקמת עסק בעיר-הן בהיבטי רישוי והן בהיבטים העיסקיים. לאחרונה הוא עבר שדרוג משמעותי, הוא תורגם לאנגלית, הותאם למכשירים ניידים ונוספו בו שרותים נוספים-כמו פלטפורמה ליוזמות עסקיות, חיפוש שותפים ומשקיעים, אתר עיר-עולם ליזמים טכנולוגיים בעיר, גיוס עובדים, מכרזים, ניתוח סיכונים ועוד ועוד ועוד.

ובנוסף, אני לא יודע אם כבר ראיתם, אבל כל מי שמגיע לעיריית תל-אביב, מגיע לרישוי עסקים, מקבל מן שבב כזה- שמספיק שהוא שם אותו מתחת לאייפון, הוא מיד מקבל את כל האינפורמציה אל תוך האייפון-של איך עושים רישוי עסקים בעיר תל-אביב יפו.

אני בטוח שכולנו וכולם יודעים שהיה פה תרגיל חרום לאומי. במסגרת התרגיל הזה- שנערך לפני שבועיים תורגלה העירייה ותירגלה את מערך החרום העירוני, את כל החמ"לים, נושא של כניסה למקלטים, מרחבים מוגנים, פתיחת מקלטים ציבוריים, קליטת מפונים, חלוקת מים לתושבים ועוד. אני מוכרח לומר שיש לפעמים יתרון וחסרון, מה זה נקרא יתרון? אתה מכין את המקלטים, ואז יש לנו ארוע של "צוק איתן" אז אתה פותח את המקלטים ואתה מתרגל את הפתיחה שלהם על אמת, ואז אתה מתורגל יותר טוב, וככה לנו במדינת ישראל-יש לנו מעוררי תרגול-מה שנקרא-BUILT IN.

אני חושב שאף אחד לא יכול היה להתנער מהעובדה שהיו פה ארועי גאווה בעיר, שמתקיימים השנה לכל אורך חודש יוני ושיאם היה מצעד הגאווה. השתתפו בו למעלה מ-100,000 איש, כולל 25,000 תיירים בערך.

אני רוצה להגיד על ארועי הגאווה: העובדה שמתקיים בתל-אביב יפו ארוע כזה, והוא עובר בלי שיש הערות ובלי הרבה דיבורים, והוא מתקבל בטבעיות, ואין שאלות כמו שהיו לפני 17 שנה- מה עושים פה הדגלים האלה ועוד כל מיני דברים-רק מוכיחה שאנחנו כחברה הולכים ומתבגרים סביב נושא מאוד מאוד אקוטי בחברה האנושית כולה, ואני חושב שיש נקודת זכות אמיתית לעיר תל-אביב יפו ביצירת חברה שיוויונית יותר לגבי קטע מסוים בחברה הישראלית-שמטבעה היא לא תמיד חברה שיש לה הרבה סבלנות לכל מיני חריגים.

<u>מר להט:</u>

נעשית פוליטיקאי, רון.

<u>מר רון חולדאי-ראש העירייה:</u>

שבוע הגימלאי יתקיים השנה –זו הפעם ה-14,בין התאריכים 20 עד 27 ביוני. מה זה , שבוע הבא נתן?

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

כן.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

בשבוע הבא.

הוא נועד להצדיע ולהביע הערכה לוותיקי העיר. מתקיימת פעילות ענפה למען הגימלאים ופעילויות מגוונות בנושאי בריאות, רווחה, כושר, תרבות, מופעים, סרטים, מוזיאונים בכל רחבי העיר, לרבות השתתפות בלילה לבן.

מכאן אני מגיע ללילה הלבן-שמתקיים ביום 25 ביוני, ויתקיימו כרגיל-המון המון ארועים במוסדות התרבות, מקומות בילוי, מסעדות.

ארועי לילה לבן יעמדו השנה בסימן תרבות אירופה, והם נערכים בשיתוף פעולה עם האיחוד האירופי ומדינות האיחוד.

הארועים נפרשים השנה מצפון העיר ועד לדרומה, כולל פעילות בשוק הפשפשים, שוק התקווה, פארק מנחם בגין, נמל יפו, ככר רבין, שרונה, מתחם התחנה, ככר התרבות, קרית ספר ועוד.

הארכתי קצת היום, אבל נראה לי שהיום היה חשוב להעלות את הנושאים שהועלו.

דברי ראש העירייה למועצה - 15.6.15

1. **הודעת שר החינוך בעניין תוספת סייעת לגיל הרך**

בשבוע שעבר הודיע שר החינוך כי משרד החינוך יממן תוספת סייעת לגני הילדים בגילאי 3-4, בכיתות בהן לומדים מעל 30 ילדים.

על פי ההודעה המימון ייעשה באופן דיפרנציאלי בהתאם לרמה הסוציואקונומית של כל יישוב, כאשר המימון בתל אביב-יפו יעמוד על כ-50% בלבד. לנוכח חשיבות הנושא לא התנגדנו למהלך אך כידוע, אנו, יחד עם ערים רבות נוספות, מתנגדים באופן עקרוני לתקצוב דיפרנציאלי של מטלות ממלכתיות המבוצעות על ידי השלטון המקומי. מדובר בשירות

שעל המדינה לממן ממס ההכנסה ולא לגלגל אותו אל הארנונה של תושבי העיר.

נכון להיום עדיין אין בידנו את מלוא הפרטים לגבי יישום ההחלטה בעיר תל אביב-יפו אך אנו נערכים כבר כעת לקליטה והכשרת הסייעות הנוספות לשם יישום ההחלטה.

אני רוצה להודות לחברי המועצה שלאורך הדרך ולמרות הלחצים תמכו בעמדתנו העקרונית אשר גרמה להפניית המחאה למקום הנכון, קרי ממשלת ישראל, ונתנה, בסופו של דבר, פתרון לכלל המדינה.

2. <u>פעילות להבטחת בטחון הולכי הרגל במדרכות והסדרת הרכיבה על אופניים חשמליים</u>

לשימוש באופניים ככלי תחבורה חלופי לרכב הפרטי ישנן תועלות רבות כמו הפחתת עומסי תנועה, הפחתת נפגעים בתאונות דרכים והפחתת זיהום אויר. כבר למעלה מעשור אנו פועלים לעידוד הרכיבה ובמסגרת זו משקיעה העירייה משאבי עתק בהקמת תשתית של רשת שבילי אופניים המתרחבת על פי תוכנית רב שנתית, בהקמה וסבסוד של מערך השכרת אופניים הפועל בעיר כבר למעלה מ 4 שנים, בפעילות ואירועים שונים שנועדו לעודד את הרכיבה ועוד.

הנתונים מלמדים על עלייה דרמטית בשימוש באופניים ככלי תחבורה וכיום כ- 12% מהתושבים מעידים על כך שהאופניים הם כלי התחבורה העיקרי שלהם.

אך יחד עם העלייה בשימוש באופניים החל בשנים האחרונות גם שימוש מוגבר ולא מוסדר בכלי רכב ממונעים לא מורשים ה"מתחזים" לאופניים כמו האופניים והקורקינטים החשמליים למיניהם. הכלים החשמליים הללו מגיעים למהירויות גבוהות ומהווים סכנה חמורה הדומה לנסיעת קטנועים על המדרכה.

מזה מספר שנים אנו מתריעים על תופעה זו ודורשים ממשטרת ישראל ומשרדי הממשלה הסדרה חוקית וביצוע אכיפה אפקטיבית שתימנע את

הסכנה להולכי הרגל. אנו אף ביקשנו לקבל לידנו את הסמכויות הנדרשות בהקשר זה.

לצערי, זמן רב מידי התעלמו מפניותינו והתרעותינו בנושא ורק מספר מקרים טראגיים שאירעו לאחרונה והתעוררות מחאה ציבורית הביאה למגמת שינוי בעמדת הממשלה והמשטרה הן בנוגע להסדרה ורישוי הכלים הללו והן לגבי הצורך באכיפה והסמכת פקחי העירייה לשם כך.

אני מברך גם על עמדת המשטרה שפורסמה שבוע שעבר הממליצה להפוך את הכלים החשמליים הללו לבעלי רישוי ולחייב את הרוכבים ברישיון נהיגה.

עדיין יש לנו מחלוקת לגבי אופן ההסמכה של הפקחים העירוניים ואנו עומדים על כך שהסמכות תהיה על מלוא זכויות הדרך במדרכה, על כלל המשתמשים בה ועם מלוא הסמכויות הנדרשות לאכיפה אפקטיבית שתגן על הולכי הרגל.

3. <u>ועידת הרווחה הראשונה של תל אביב-יפו</u>

ביום 22 ליוני נקיים באולם הבימה את ועידת הרווחה הראשונה של תל אביב-יפו.

הועידה, ביוזמתה של סגנית ראש העירייה מהרטה ברוך ובשיתוף אוניברסיטת תל אביב ואיגוד העובדים הסוציאליים, נערכת בתל אביב-יפו, אשר כמרכזו של המטרופולין הגדול במדינה, קולטת לתוכה, מטבע הדברים, גם מצוקות קשות מכל רחבי המדינה הדורשות מענה ופיתוח שירותי רווחה מתקדמים ומקצועיים המשמשים, בנושאים רבים כעורף סוציאלי של מדינת ישראל.

מטרת הועידה לקיים דיון רחב, ענייני ומקצועי בנושא על רקע התהליכים המדאיגים העוברים על החברה הישראלית בתחומי הרווחה בשנים האחרונות.

4. <u>פעילות מנהלת קידום עסקים</u>

מנהלת קידום העסקים שהוקמה לפני מספר שנים בעירייה פועלת לעידוד ותמיכה בעסקים הפועלים בעיר תוך מתן דגש מיוחד לעסקים קטנים וכאלו הנמצאים בתחילת דרכם.

במסגרת זו הוקם לפני כשנתיים, בשיתוף פעולה עם גופים כמו עיתון דה-מרקר ובנק הפועלים, אתר אינטרנט "עושים עסקים בתל אביב – יפו" המרכז ומנגיש לציבור מידע נרחב ואמין הנדרש להקמת עסק בעיר הן בהיבטי רישוי והן בהיבטים עסקיים.

לאחרונה עבר האתר שדרוג משמעותי והוא תורגם לאנגלית, הותאם למכשירים ניידים ונוספו בו שירותים נוספים כמו פלטפורמה ליוזמות עסקיות, חיפוש שותפים ומשקיעים, אתר עיר עולם ליזמים טכנולוגיים בעיר, גיוס עובדים, מכרזים, ניתוח סיכונים ועוד.

בנוסף כל יזם ובעל עסק המגיע למרכז השירות בעירייה מקבל שבב אלקטרוני המתקשר עם הטלפון הנייד (טכנולוגיית NFC) באופן שמציג את המידע הנדרש להקמת עסק בעיר.

5. <u>תרגיל החירום הלאומי "נקודת מפנה 15</u>

במסגרת תרגיל החירום הלאומי "נקודת מפנה 15" שנערך לפני כשבועיים תרגלה העירייה את מערך החירום העירוני בנושאים הבאים: תרגול החמ"לים וצוותי השטח באירועי נפילת טילים, תרגול מוסדות העירייה והחינוך בכניסה למקלטים ומרחבים מוגנים, תרגול פתיחת המקלטים הציבוריים ונקודות לקליטת מפונים, תרגול חלוקת מים לתושבים ועוד.

כזכור, לפני שנה החל מבצע צוק איתן וכלל האירועים שתורגלו היו חלק משגרת החיים במדינה בכלל ובתל אביב-יפו בפרט.

6. **<u>אירועי הגאווה בעיר</u>**

אירועי הגאווה בעיר מתקיימים השנה לאורך חודש יוני ושיאם היה מצעד

הגאווה שהתקיים ביום שישי האחרון והשתתפו בו מעל 100 אלף איש כולל כ-25 אלף תיירים.

אירועי הגאווה מבטאים את הצורך בקידום מתן זכויות שוות לקהילה הגאה והשנה הם התקיימו בסימן תמיכה בקהילת הטרנסג'נדרים, שבמקרים רבים נתקלים בקושי ואי קבלה על ידי החברה.

7. **שבוע הגמלאי**

שבוע הגימלאי יתקיים השנה, זו הפעם הארבע עשרה, בין התאריכים 20-27 ביוני.

במהלך השבוע, שנועד להצדיע ולהביע את ההערכה לוותיקי העיר, מתקיימת פעילות ענפה למען הגמלאים הכוללת פעילויות מגוונות ועשירה בתחומים שונים – בריאות, רווחה, כושר, תרבות, מופעים, סרטים ומוזיאונים בכל רחבי העיר לרבות השתתפות בלילה הלבן.

8. **הלילה הלבן**

השנה נקיים את אירועי הלילה הלבן בעיר ביום 25 ליוני.

עשרות אירועים יתקיימו בכל רחבי העיר וכוללים מגוון ועשיר של תוכן תרבותי ופנאי במוסדות התרבות, מקומות הבילוי, המסעדות והעסקים ובמרחב הציבורי. אירועי הלילה הלבן יעמדו השנה בסימן תרבות אירופה והם נערכים בשיתוף פעולה עם האיחוד האירופי ומדינות האיחוד.

האירועים נפרשים השנה מצפון העיר ועד לדרומה, כולל פעילויות בשוק הפשפשים, נמל יפו, כיכר רבין, שרונה, מתחם התחנה, כיכר התרבות, קריית ספר ועוד.

מר וולוך-היו"ר:

תודה רבה.

חברים שלא, שלא סימנו נוכחות בישיבה- אני מבקש לסמן.

אנחנו עוברים לנושאים להצבעה.

203. <u>פרוטוקול ועדת נכסים מס' 9/2015</u>:

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

פרוטוקול ועדת נכסים מס' 9/2015.

בבקשה שלי.

<u>גב' דביר:</u>

אני, אני מבקשת להסתייג מנושא 4 שעל סדר היום של הפרוטוקול. ואני רוצה להסביר בקצרה שהנושא מדבר על, בעצם על מתחם גבעת עמל ב', ואני מחזיקה בעמדה שהבעתי אותה גם כאן בעבר- שאני לא היתי מביאה לאישור חברי המועצה שום דבר בשלב הנוכחי, כל עוד יש משפחות שלא הגיעו אתם להסדר ושלא הגיעו אתם לפתרון, ואני חושבת שאנחנו כחברי מועצה צריכים לדאוג לכך ולדרבן בכל האמצעים שאנחנו יכולים לדרבן-שיגיעו אתם להסכמים ויגיעו אתם לפתרונות לפני שאנחנו מאשרים כל דבר שקשור בפרויקט הזה.

ולכן אני מבקשת להסתייג מסעיף מס' 4.

<u>מר שרעבי:</u>

מצביעים אדוני היו"ר? מצביעים?

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

עוד מישהו?

טוב אנחנו, אנחנו על פי המחייב- צריכים קודם כל להצביע על ההסתייגות של שלי.

מי שתומך בהסתייגות של שלי יצביע בעד, מי שמתנגד או נמנע יצביע נגד או נמנע.

מי בעד ההסתייגות של שלי דביר?

<u>מר סולר:</u>

אנחנו לא מצליחים להצביע.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

מה קורה?

מר סולר:

בואו נעשה את זה ידנית.

גב' להבי:

אין לך על הלוח אפשרות להצביע.

גב' דביר:

מתחם גבעת עמל.

מר סולר:

שלי בעד, כולם נגד.

מר וולוך-היו"ר:

חברים, אנחנו נצביע ידנית.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

הנה, יש.

מר וולוך-היו"ר:

הסתדר?

קריאה:

עכשיו זה בסדר.

מר וולוך-היו"ר:

מי בעד ההסתייגות של שלי דביר בבקשה יצביע.

בסדר יהודה?

אני מזכיר-גם נוכחות בהצבעה וגם את ההחלטה.

עכשיו בסדר? כולם הצביעו?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

גפן לא הצביע.

גב' להבי:

לא לא, אני לא הצבעתי.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

גפן, הצבעת?

מר גפן:

לא.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

תצביע.

מר וולוך-היו"ר:

נוכחות בהצבעה ולהצביע מה שחושבים.

ההצבעה הסתיימה.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

גבי לסקי.

גב' לסקי:

אה, היה לי שיחה מעניינת. אני יכולה להצביע עוד?

מר וולוך-היו"ר:

בעד- 3 , נגד 20, ההסתייגות נפלה.

ה צ ב ע ה

בעד ההסתייגות– 3 חברי מועצה

נגד- 20 חברי מועצה

ההסתייגות נפלה.

אנחנו מצביעים בעד פרוטוקול ועדת נכסים 9/15, נא להצביע. נוכחות בהצבעה, בעד, נגד או נמנע.

תפס יהודה?

מר המאירי:

בסדר.

גב' להבי:

מה זה עכשיו?

מר וולוך-היו"ר:

כולם הצביעו?

ההצבעה הסתיימה.

24 בעד, אין נגד, 1 נמנע.

ה צ ב ע ה

בעד- 24 חברי מועצה

נגד –אין

נמנעים-1 חבר מועצה

החלטה: פרוטוקול ועדת נכסים מס' 9/2015- מ א ו ש ר.

מחליטים ברוב של 24 קול, לאשר את פרוטוקול ועדת נכסים מס' 9/2015 מתאריך 03/06/2015.

(נספח א')

204. פרוטוקול ועדת הקצאת מקרקעין 37/2015:

מר וולוך-היו"ר:

פרוטוקול ועדת הקצאת מקרקעין 37/2015.

אין דוברים.

נא להצביע. נוכחות בהצבעה.

גב' לסקי:

אני רק רוצה להגיד שהוועדה היא וועדה שכל החברים בה גברים, זה לא יכול להיות, הועדה להקצאת מקרקעין.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

היא סטטוטורית.

ק ר י א ו ת

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חבר'ה, מה קרה? אז היא אמרה. מה קרה?!

מר וולוך-היו"ר:

מעמד האשה.

חברים, נא להצביע. כולם הצביעו?

מר סולר:

גבי, אם תמשיכי ככה לא נאשר לך את השיוויון המגדרי.

גב' לסקי:

מה?

מר סולר:

אם תמשיכי ככה, לא נאשר לך את,

מר וולוך-היו"ר:

גבי, גבי, הצבעת? הצבעת, בסדר.

ההצבעה הסתיימה.

ק ר י א ו ת

מר וולוך-היו"ר:

סליחה, אנחנו באמצע הצבעה. גבי.

21 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים.

ה צ ב ע ה

בעד-21 חברי מועצה

נגד- אין

נמנעים-אין

<u>החלטה:</u> פרוטוקול ועדת הקצאת מקרקעין 37/2015- מ א ו ש ר.

מחליטים ברוב של 21 קול, לאשר את פרוטוקול ועדת הקצאת מקרקעין מס' 37 מתאריך 09/06/2015.

(נספח ב')

205. <u>פרוטוקול ועדת כספים מס' 18/2015</u>:

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

פרוטוקול ועדת כספים מס' 18/2015.

נא להצביע. נוכחות בהצבעה.

עוד פעם ירד?

<u>קריאה:</u>

רגע, רגע, עוד לא, עוד לא.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

נא להצביע, נוכחות בהצבעה, בעד, נגד.

<u>מר המאירי:</u>

לא לא. עוד פעם נתן.

עכשיו בסדר.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

כולם הצביעו?

ההצבעה הסתיימה.

23 בעד, אין נמנעים, אין מתנגדים.

יופי.

ה צ ב ע ה

בעד- 23 חברי מועצה

נגד-אין

נמנעים-אין

<u>החלטה:</u> פרוטוקול ועדת כספים מס' 18/2015 - מ א ו ש ר.

מחליטים לאשר את פרוטוקול ועדת כספים מס' 18/2015 מתאריך 01/06/2015.

(נספח ג')

206. <u>חוק עזר לתל-אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) (תיקון), התשע"ה-2015</u>:

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

חוק עזר לתל-אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) (תיקון), התשע"ה-2015.

נא להצביע.

<u>מר סולר:</u>

רגע, נתן , אפשר לשאול את היועץ המשפטי מה ההבדל בין גללים לבין צואה?

<u>מר שרעבי:</u>

אם היית בישיבה- היית יודע.

<u>גב' לסקי:</u>

גללים זה גללים, שלשול זה לא גללים.

<u>קריאה:</u>

אם זה מרוח, זה לא גלל.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

ברמקול, ברמקול, במקרופון.

חברים נא להצביע, אלון נא להצביע.

<u>מר גיצין:</u>

אבל הוא לא בטוח שהוא יודע מה ההבדל.

מר סולר:

שאלתי שאלה אמיתית.

מר וולוך-היו"ר:

בסדר? כולם הצביעו.

מר שרעבי:

דן, דן.

מר וולוך-היו"ר:

ההצבעה הסתיימה.

מר שרעבי:

רגע, רגע, תן להצביע.

מר וולוך-היו"ר:

24 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים.

ה צ ב ע ה

בעד-24 חברי מועצה

נגד- אין

נמנעים אין

קריאה:

רגע, הנושא לא עבר.

קריאה:

יש פה בעיה.

מר וולוך-היו"ר:

היו 24, עכשיו זה השתנה.

גב' טולקובסקי:

היו 48 בעד.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

חבר'ה, 24 בעד, מה אתם רוצים?

קריאה:

עוד פעם להצביע?

מר בנימיני

לא.

קריאה:

הקודם לא עבר.

מר וולוך-היו"ר:

גלילה, גלילה, קודם היה 24, זה מה שהיה המספר.

אנחנו עוברים לסעיף הבא.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) (תיקון), התשע"ה-2015 – מ א ו ש ר.

המועצה החליטה בתוקף סמכותה לפי סעיף 251 לפקודת העיריות[1], להתקין חוק עזר זה: **חוק עזר לתל אביב-יפו (שמירת הסדר והניקיון) (תיקון), התשע"ה-2015**

תיקון סעיף 17

1. בחוק עזר לתל אביב-יפו (שמירת הסדר והניקיון), התש"ם-1980[2] (להלן-חוק העזר העיקרי) בסעיף 17, בסעיף קטן (ג):

(א) בפרט (1):

(1) במקום "גללים" יבוא "צואה";

(2) אחרי "חייב המחזיק בכלב לאסוף את הגללים" יבוא "ולפנותה מיד לפח אשפה בתוך שקית סגורה".

(ב) בפרט (2) במקום "גללים" יבוא "צואה";

(ג) אחרי פרט (3) יבוא:

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

[2] ק"ת-חש"ם, התש"ם, עמ' 887; התשס"ט, עמ' 44.

(3) "בסעיף זה, "מקום ציבורי" - לרבות אזורים שבהם לא חלה החובה להחזיק כלב ברצועה שהוסדרו מכוח החוק להסדרת הפיקוח על הכלבים, התשס"ג-2002[1]".

207. מינויים ושינויים בתאגידים עירוניים:

מר וולוך-היו"ר:

מינויים ושינויים בתאגידים עירוניים.

נא להצביע.

מר שרעבי:

דן להט, השם שלך מופיע במינויים, לפחות פה תצביע.

מר וולוך-היו"ר:

נכון.

מר להט:

אם תמתין שנייה אני אצרף את קולי.

מר וולוך-היו"ר:

דן נוכחות בהצבעה ובעד.

ההצבעה הסתיימה.

ששש...

22 בעד, 1 נגד, אין נמנעים.

ה צ ב ע ה

בעד- 22 חברי מועצה

נגד- 1 חבר מועצה

נמנעים-אין

החלטה: מינויים ושינויים בתאגידים עירוניים- מ א ו ש ר.

המועצה החליטה מתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לצו העיריות (הקמת תאגידים) תש"ם - 1980, תקנות העיריות (נציגי העירייה בתאגיד עירוני), התשס"ו-2006 (להלן - "התקנות"), ופקודת

[1] ס"ח התשס"ג, עמ' 216.

העיריות (נוסח חדש) ובכפוף לאישור הועדה לבדיקת כשירותם והתאמתם של מועמדים לכהונה מטעם עיריה בגוף המנהל של תאגיד עירוני (להלן - ועדת המינויים) בדבר כשירות המועמדים לשמש בתפקיד דירקטור, למנות את נציגי העירייה במועצת המנהלים של התאגידים כמפורט להלן:

מינויים במועצות המנהלים של התאגידים

חברת "גני יהושע"
גב' טל קליך פרויקט – נציגת ציבור

חברת "אחוזות החוף"
מר משה בורוכוב – נציג ציבור

"סינמטק תל אביב"
מר דן להט - חבר מועצה

"המשכן לאמנויות הבמה"
מר שלמה מסלאוי – חבר מועצה

אתרים, אוצר מפעלי ים, החברה לפיתוח יפו העתיקה

לאור העברת הבעלות של המדינה בחברות: "אתרים", "אוצר מפעלי ים" ו"החברה לפיתוח יפו העתיקה"
לעירייה, בכפוף לאישור מועצת העיר בישיבה ב-15/6/15, של עקרונות העסקה והמתווה ובכפוף לחתימת עסקת "הפרדת אחזקות" להלן השינויים הנדרשים (תקופת המינוי של נציגי הציבור תהיה עד לסוף הכהונה הנוכחית בתאגידים בהם הם מכהנים כיום):

מר עידן מועלם נציג ציבור לחברת "אוצר מפעלי ים", "אתרים" .

208. מינויים ושינויים בוועדות עירוניות:

מר וולוך-היו"ר:

מינויים ושינויים בוועדות עירוניות:

נא להצביע.

גב' לסקי:

על מה עכשיו?

גב' להבי:

מינויים,

מר וולוך-היו"ר:

ושינויים בוועדות עירוניות.

יש יהודה?

גב' להבי:

למשל, מעמד האשה.

מר וולוך-היו"ר:

תפס?

מר המאירי:

כן.

מר סולר:

תוסיפו אותי, אני הוספתי רק את חיים.

מר וולוך-היו"ר:

כולם הצביעו?

ההצבעה הסתיימה.

25 בעד, אין נמנעים ,אין מתנגדים.

ה צ ב ע ה

בעד- 25 חברי מועצה

נגד – אין

נמנעים-אין

החלטה: מינויים ושינויים בוועדות עירוניות- מ א ו ש ר.

המועצה החליטה על מינויים ושינויים כדלהלן:

ועדת תחבורה

בתוקף סמכותה בהתאם להוראות סעיף 150 לפקודת העיריות [נוסח חדש], ובהמשך להחלטות המועצה מיום 27/1/2014 ו – 17/2/2014, מחליטה המועצה לקבוע כי הרכב הוועדה יכלול את הר"מ:

מנהל הרשות לתנועה חניה ותחבורה , מנהלת מינהל בת"ש או מי מטעמה , מהנדס העיר או מי מטעמו, נציג חטיבת התפעול ,נציגי מינהל החינוך , אגף חניה , משרד התחבורה , משטרת ישראל , ארגוני התחבורה,
הרשות הלאומית לבטיחות ,נציג השכונות , ונציג אקדמיה ומחקר.
מוזמנים לפי העניין.

בתוקף סמכותה בהתאם להוראות סעיף 150 לפקודת העיריות [נוסח חדש], ובהמשך להחלטת המועצה מיום 27/1/2014, מחליטה המועצה על בחירת חברים נוספים לוועדת רשות כמפורט להלן:

הוועדה לקידום מעמד האשה

1. **ליאורה לנגר (תא 1)**

שינוי שם הוועדה לקידום מעמד האשה

במקום הוועדה לקידום מעמד האשה תקרא הוועדה: "הועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי ".

209. דו"ח פניות ותלונות הציבור לשנת 2014:

מר וולוך-היו"ר:

דו"ח פניות ותלונות הציבור לשנת 2014.

בבקשה שלי.

ק ר י א ו ת

מר וולוך-היו"ר:

סליחה, סליחה סליחה, מה קרה? חברים. גבי. חברת המועצה שלי דביר ברשות דיבור.

גב' דביר:

אני לא מאמינה שאתם מעדיפים לאכול על פני לשמוע את מה שיש לי להגיד על דו"ח פניות הציבור, וזה לא שהכיבוד הוא כזה אטרקטיבי לעומת הדברים החשובים שיש לי לומר.

מר שרעבי:

אמרת שאת חולה.

גב' דביר:

חולה. ומכיוון שאני חולה אני אתמקד רק בשתי סוגיות.

מר וולוך-היו"ר:

כן.

גב' דביר:

אני הסתכלתי על הדו"ח ועל נושאים שהשפיעו על הפניות ואני רוצה לציין שני דברים:
אחד, ולא מפתיע, אנחנו רואים, וגם ראש העירייה דיבר על זה בדברי ראש העירייה בפתח הישיבה, אנחנו רואים שיש עלייה מאוד מאוד גדולה בתלונות על רכיבת אופניים, אופניים חשמליים, קורקינטים חשמליים בשטח המדרכה. זה מופיע בעמוד 9, אתם יכולים לראות את זה כאחד מהנושאים. ולא פלא שזה מופיע, זה מופיע מכיוון שזאת באמת מצוקה קיימת שנתקלים בה לאחרונה מאוד מאוד. עכשיו, זה מצוקה שקיימת בגלל תופעה חיובית שהיא תופעה של בעצם מעבר לרכיבה על אופניים-שהוא כשלעצמו מבורך ופתרון ירוק.
אני רוצה לשתף אתכם שאני החלפתי מקום עבודה והיום אני עובדת בשוקן על פינת קיבוץ גלויות, ורוכבת כל יום באופניים משם לכאן, וגם הגעתי לישיבה הזאת היום באופניים משוקן-קיבוץ גלויות. ומכיוון שאני חברת מועצה עם קצת מודעות, אני אומרת לעצמי, למרות שזה אופניים רגילים, אני לא ארכב על המדרכות ויהי מה, ארכב עד שם רק על הכביש. ובאמת שהיה לי היום מה שנקרא כמעט תאונה בבוקר, וכמעט אירוע של דריסה וודאית על ידי אוטובוס 72 אחרי הצהריים. וזה באמת,

מר לדיאנסקי:

מי מס' 4 בעיר לכולנו?

גב' דביר:

עוד שנה הוא יכנס לפה.
בכל מקרה, אז מה שאני רוצה להגיד זה- שגם כשאתה רוכב אופניים שמחזיק מעצמו, יכול להיות שיש יותר מודעים ממני, אבל רוכב אופניים עם הרבה מאוד מודעות סביבתית, מדרכות וזה, ולא יתפסו אותי רוכבת על מדרכה, הרכיבה על רחובות אלנבי, העלייה, שוקן-היתה פשוט סכנת נפשות. סכנת נפשות, כי גם כשרוכבים הכי בשוליים של הכביש-עדיין האוטובוסים נוסעים שם.
ועל כן, ואני מבינה שיש דברים שהם מחוץ לידיים העירוניות, הנמצאים אצל, אצל הגורמים הממשלתיים, אבל מה שכן נמצא בידיים שלנו- לדוגמא- תכנית החומש וסלילת שבילי אופניים, סלילת שבילים, סלילת שבילים, סלילת שבילים. כי לא משנה כמה אנחנו נעשה אמנה בין רוכבי

אופניים להולכי רגל, כמה שהאמנה הזאת תהיה טובה, לא משנה כמה אנחנו נגיד לנהגים ונצא בקמפיין, ואני רוצה לעדכן את כולכם שמחר יוצא קמפיין חדש שנקרא "שים לב לרוכב", זה קמפיין שאני מעורבת בו, והוא יוצא מחר גם בטלביזיה וגם ברדיו, והוא נועד בעצם לקרוא לבעלי מכוניות לשים לב לרוכבי האופניים שרוכבים על הכביש.

לא משנה כמה קמפיינים של חינוך והסברה, לא משנה כמה אמנות נחתום, הכל מתחיל ונגמר בתשתיות, תשתיות, תשתיות, תשתיות. ולכן אני חושבת שאנחנו כולנו צריכים פה- כצוות משימה משותף- לקחת את נושא תשתיות שבילי האופניים שהם כן בסמכות עירונית והם כן משהו שיכול לפתור דברים, ורואים את ההבדלים. זאת אומרת, רוכבים, לרכב כאן ברחוב בלוך אין בעיה, ולרכב את רחוב העלייה ולרכב את רחוב אלנבי ולרכב את רחוב שוקן-הבעיה היא ממש סכנת חיים.

ולכן, תשתיות, תשתיות, תשתיות, שבילי אופניים, ושבילי אופניים נכונים ותקניים בדיוק כמו בבלוך, שבילי אופניים על חשבון המיסעה, בגובה המיסעה, לא על חשבון מפלס המדרכה.

זה על הנקודה הזאת.

והנקודה השנייה שגם מתלוננים עליה זה חנייה בניגוד לחוקי החנייה, גם נקודה שנמצאת בדו"ח ומקבלת הרבה תשומת לב, וכאן אני אחזור בקצרה על הדברים שאמרתי. לא יתכן מצב שבו נכה לא יכול לעבור מדרכה אחת בעיר. לא יכול להיות מצב, ואני רוצה ספציפית להפנות את כולכם לעמוד, ישבתי לקרוא את כל הדו"ח, אני רוצה להפנות אתכם לעמוד 37. בעמוד 37 בעצם מתואר סיפור של נכה שהיה צריך, שהיו צריכים פשוט פיזית לסחוב אותו כי הוא לא יכול היה לעבור את החנייה- כי רכב נכים חסם לחלוטין את החנייה. אני רק רוצה להקריא על זה מילה. שהתשובה של העירייה הביאה לכך שאתמול נאלצתי לקחת, כלומר-כותב המתלונן : אתמול נאלצתי לקחת אדם נכה על הכתפיים ולרדת אתו לכביש-בגלל שרכב חסם מדרכה , ובסוף התברר שהעירייה גם לא אכפה שם את החוק. אז שם נעשתה פנייה בזמן אמת ולא התקבלה תשובה בזמן אמת. ושוב פעם, אנחנו חייבים לשים את עצמנו בצד של המוגבל ביותר בחברה. אפילו אמא עם עגלת ילדים- אז היא יכולה לעשות את העיקוף הזה של מכונית-שהוא מסכן אותה, את חיי ילדיה, ושוב פעם-

אנחנו לא צריכים לחכות שיקרה אסון. אבל אותו נכה-אם לא היו-כמו שאומרים פה בפנייה בעמוד 37, סוחבים אותו פיזית על הכתפיים, לא היה לו אפשרות להמשיך ולעבור את המדרכה הזאת. ולכן אני חושבת שלא משנה מה המדיניות העירונית כרגע-שמאפשרת חנייה, ואני מבינה את המצוקה שהיא באה לפתור, זה לא יכול להיות על חשבון מדרכה שחסומה לחלוטין, ואני מבקשת שהנוהל החדש שיהיה- יקח את זה בחשבון בעצם, ותמיד, גם אם מאפשרים חנייה על מדרכה, זה רק בתנאי שתמיד נשאר, תמיד נשאר מקום לעבור לכל תושב באשר הוא.

תודה.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

תודה.

חברים, אנחנו מצביעים על אישור דוח פניות ותלונות הציבור.

גב' דביר:

למה צריך לאשר אותו?

מר וולוך-היו"ר:

כי התברר מחוות דעת המשפטית שצריך לאשר את זה, צריך להצביע.

עו"ד קרני:

זה על סדר היום.

גב' דביר:

אני יכולה לשאול שאלה שאני לא יודעת?

מנחם,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

כן.

גב' דביר:

מה אבל עושים עם הדו"ח? מקבלים את הדו"ח, מה הפרוצדורה אחרי שמקבלים את הדו"ח?? מה הפרוצדורה עם הדו"ח הזה?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

קודם כל, אנחנו עובדים כל השנה, מקבלים מיחידת תלונות הציבור תלונות, בעיות, תובנות, ואנחנו לא מחכים לדו"ח, אנחנו מיישמים את זה כל הזמן, כל השנה, תוך כוונה שהדבר הזה הוא פעולה שלא, שלא מפסיקה. ויש הרבה מאוד, מהדוחות האלה יש הרבה מאוד תובנות מערכתיות שאנחנו גם משנים נהלים, משתפרים, מתקנים, מהדקים.

מר וולוך-היו"ר:

חברים, אנחנו מצביעים על דו"ח פניות.

גב' להבי:

אני רוצה להעיר הערה אחת בבקשה.

אני אומרת, אחד הדברים שמעניין- מעבר לקריאת הפניות ובדיקת התלונות-אם הן מוצדקות או לא, מאוד מעניין לראות באיזה נושאים יש את התלונות. ומה שרואים, יש דברים שאנחנו שומעים אותם מאוד חזק כלפי חוץ כמו הנושא של האופניים והנושא של החנייה, אבל כשמסתכלים בפניות רואים שהרבה פניות זה על סירוס ועיקור בעלי חיים, על נושא של מיכלי אשפה. אנחנו מדברים על פערים-לפעמים של מאות ואלפי פניות, למשל סתם- בקשר לוועדת שילוט- 2,000 ומשהו פניות לעומת נגיד-אכיפת חוקי חנייה- 400 ומשהו פניות. זאת אומרת, יש נושאים שנמצאים יותר בכותרות או בתודעה הציבורית, אבל יש נושאים שיותר מעסיקים את התושבים מבחינת המאמץ שהם עושים באמת להגיש תלונה על התנהלות.

אז אפשר לראות מהדו"ח הזה הרבה מאוד דברים מעניינים ושווה לעיין בו.

מר וולוך-היו"ר:

תודה.

קריאה:

תודה לך.

מר וולוך-היו"ר:

חברים, אנחנו מצביעים על אישור הדו"ח.

נוכחות בהצבעה, ובעד.

כולם הצביעו?

ההצבעה הסתיימה.

19 בעד , אין נמנעים, אין מתנגדים.

ה צ ב ע ה

בעד- 19 חברי מועצה

נגד-אין

נמנעים-אין

<u>החלטה:</u> דו"ח פניות ותלונות הציבור לשנת 2014- מ א ו ש ר.

מחליטים לאשר את דוח פניות ותלונות הציבור לשנת 2014.

(נספח ד')

210. <u>נאומים מהמקום</u>:

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

יש כמה חברים נאומים מהמקום שביקשו.

אני רוצה להיות ראשון.

אני מבקש להעיר: אנחנו אישרנו לא מזמן, בתחילת הישיבה- פרוטוקול ועדת נכסים. בוועדת נכסים חברים 9 חברי מועצה ו-6 אנשי ציבור. בפרוטוקול, בישיבה הזו נכח רק יו"ר הוועדה, 8 חברי מועצה מתוך ה-9 לא היו בישיבת הוועדה. אני חושב שזה לא מוסיף לכבודנו כחברי מועצה, ואני מבקש להקפיד, אלא אם כן חברים לא יכולים-אז שיתחלפו, שיודיעו שהם לא יכולים וייבחרו חברים אחרים.

<u>מר פנקס:</u>

נתן, במיוחד שכולם נלחמו על הוועדה הזו.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

אפרת, את ביקשת.

אפרת, כן כן, מהמקום, דקה.

<u>גב' טולקובסקי:</u>

אה, וואי, יש לי רמקול.

קודם כל בהתייחס לדבריו של ראש העיר, באמת המצעד היה גאווה גדולה, אני חושבת- במיוחד כשאנחנו מסתכלים על מדינת ישראל-גם היום- מה שלא הצליחו לאשר. אז החשיבות של תל-אביב בהקשר הזה-אני חושבת שהיא אין סופית, בלעדי הפלורליזם של תל-אביב היינו בקושי

גדול, וזה באמת גאווה גדולה להיות חלק מהעיר הזאת וחלק מהמועצה הזאת, כל חברי המועצה שמאפשרים את זה, ויניב-באמת על העשייה, כל הכבוד.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

תודה.

<u>גב' טולקובסקי:</u>

לא, לא, שתי דקות. זה היה בשביל,

קריאה:

ברכות.

גב' טולקובסקי:

כן, ברכות, זה לא היה זה.

מר וולוך-היו"ר:

יש לך עוד 40 שניות.

גב' טולקובסקי:

לא, אני אקח דקה נוספת.

אני גרה לא רחוק מרחוב יהודה המכבי. כאשר אני נוסעת ברחוב יהודה המכבי אני רואה בית קפה, כל הזמן אני רואה בית קפה מאוד מאוד יפה, עם ילדים יושבים בחוץ. כעבור כמה זמן שאני רואה אותו-אני פתאום מבינה שרוצים לסגור אותו. בוקה. זה מאוד מפתיע שרוצים לסגור כזה דבר ולא מסתכלים טוב טוב, כי מדובר במדיניות, מסמך מדיניות משנת 2000, שבסוף מסמך המדיניות נאמר במפורש שצריך להפוך את זה, להכניס את זה, להסדיר את זה. אז בעצם אנחנו מנציחים איזושהי מדיניות שהוחלטה זמנית, בלי להסדיר אותה בצורה מסודרת, ולכל הדעות אני חושבת שזאת כבר מדיניות לא רלבנטית לבית קפה כזה שרוצה לפעול עד 21.00 ביהודה המכבי-שהוא רחוב מאוד מאוד רועש, עם בית ספר מעבר לכביש. חבל שמביאים את זה לוועדה ולא מציינים שלפני 15 שנה נאמר-שזה מדיניות ושצריך להסדיר אותה. ואם לא מסדירים אותה-אז כנראה היא לא מוסדרת. אי אפשר להחזיק את ה, את ה, את מה אי אפשר להחזיק? את המקל. פעם אמרו לי שאפשר להחזיק את המקל משני צדדיו אם הוא מספיק קצר. אבל זהו, זה מה שרציתי להגיד, אני חושבת שזה היה ראוי שיתייחסו לדבר הזה ברצינות יותר, ונראה לי שהתייחסו לזה פרוצדוראלית מאוד.

מר וולוך-היו"ר:

תודה.

מיטל.

מר ויצמן:

אני גם רוצה להגיד משהו.

גב' להבי:

אני, אני מצטרפת לדברים החמים שאמר ראש העירייה על נושא אופניים.

מר רון חולדאי-ראש העירייה:

את סגנית ראש העיר.

גב' להבי:

רגע.

והנושא, זה מראה לנו את האפשרות לשינוי התנהגות. ורציתי לספר לכם על פרויקט של שינוי התנהגות שקורה במרחב העירוני שלנו בתקופה הזאת, בתקציב עירייה משותף עם הרכבת, כשאנחנו מבצעים שאטלים שיוצאים מתחנת רכבת בני-ברק לכיוון רמת החייל, יש לנו מעל 400 נוסעים מידי יום, פרויקט שמראה בפירוש שכשמציעים לציבור אלטרנטיבה הגיונית, יעילה, מתאימה מבחינת לוח זמנים, אז הציבור מוותר על הרכב ומגיע באמצעים אלטרנטיביים. חודש וחצי שהפרויקט עובד, הוא מגיע לאלפי נוסעים בשבוע, מעל 4,000 נוסעים בשבוע, וזה רק אומר שכשאנחנו נייצר פתרונות כאלה מתחנות אחרות או מנקודות מוצא לנקודות יעד נוספים, אז אנחנו באמת נוכל קצת לשחרר את מבקרינו ותושבינו מהתלות ברכב הפרטי.

רק לומר-הציבור מחכה לפתרונות ומוכן לאמץ אותם, כמו שהוא אימץ את האופניים הוא מאמץ את השאטלים, רק צריך לתת לו פתרונות.

מר וולוך-היו"ר:

תודה.

יניב.

מר ויצמן:

אני גם רוצה רק להצטרף ככה לדברים שנאמרו ולהגיד ככה תודה גם באופן אישי וגם בשם הקהילה. זה לא מובן מאליו, וכל העיתונים שהיו פה מתפעלים מזה שעיריית תל-אביב היא זאת שעומדת מאחורי המצעד.

תודה לך ראש העיר. מנחם- תודה גם לך.

גב' טולקובסקי:

לכל חברי המועצה.

מר ויצמן:

כן.

אני חושב שכולם כאן מה שנקרא, נרתמו כדי לתמוך באירועים. וכמובן לכל חברי המועצה שלקחו חלק בארועים, בטח לחברים ממר"צ.

אני חושב שדרך אגב, יש לנו כמה דברים שהם הצד הפחות יפה של ארועי הגאווה- שאנחנו מחויבים ככה לטפל בהם, ונטפל בהם בהמשך.

א. יש פה בעיה קשה מאוד ביחס כלפי תיירים. אני לא יודע אם אתם מודעים לזה-אבל כמות הפניות שקיבלנו-החל מעסקים והחל מנהגי מוניות-שבלי להתבייש שוחטים ומרמים את התיירים, והתיירים לא יגיעו לפה למרות העבודה הקשה שלנו. ופה אנחנו כעירייה צריכים מה שנקרא- לראות איך אנחנו בכלל יכולים להתערב, אם בכלל, כי זה בושה מה שקורה פה מבחינת היחס. זה מזכיר מדינות-מה שנקרא, שאני לא רוצה להשתייך אליהן, שבא תייר וכולם מרמים אותו.

והדבר השני-איך אנחנו גם בתור עירייה, ועל זה נדבר גם נראה לי בישיבה הבאה, איך אנחנו נערכים גם מבחינת הפיקוח העירוני. ארועי הגאווה הם יום חג מאוד גדול לקהילה הגאה, אני חושב שהיה פה אפילו מקרה אחד שבעיני הוא מקרה שמראה איזשהו רגישות שצריך לשים אליה את הדעת. ביום חמישי ביקר ראש העיר בשפגאט וזה היה מאוד ראוי, וכולם שמחו שהוא הגיע, שעה אחרי זה, הלך ראש העיר, מי הגיע? פקחי העירייה. פעמיים דרך אגב, פעם אחת על זה שגלשו אנשים למדרכה, פעם אחת על רעש.

ביום הזה, ודיברנו על זה גם במהלך המצעד, ביום הזה העיר מפוצצת באנשים, מפוצצת בתיירים, וצריכים מה שנקרא- גם פה לראות איך אנחנו לא מתנהגים פה כיד ימין יודעת מה קורה בצד שמאל.

אבל אני כן רוצה לסיים בנימה חיובית: תודה לכולם, היה ארועים מדהימים וגדולים, גם לדוברות, גם לחברי המועצה וגם להנהלה.

תודה רבה.

<u>מר וולוך-היו"ר:</u>

תודה רבה.

את רוצה לדבר? בבקשה.

אני מזכיר שיש אחרי זה ישיבה שלא מן המניין –על הארנונה.

<u>גב' לסקי:</u>

אני רק, רק כמה מילים לגבי כרטיסי הזנות שמפוזרות במדרכות העיר. זה תופעה שאנחנו מכירים לא מהיום, אבל אני חייבת לומר שבתקופה האחרונה הנושא הזה התגבר בצורה קיצונית. יש באזור של, באזור של שדרות יהודית ואיפה שישנם כל מיני מועדונים, באמת יש, יש תופעה באמת מכוערת-שפוגעת גם בכבודן של הנשים, אבל גם כן, גם כן בסדר והנקיון של העיר שלנו.

מר סולר:

זה גם הורס את המכוניות ,החלונות לא יורדים.

גב' לסקי:

כן. אז לגבי החלונות, לגבי מכוניות אין לנו, אין לנו סמכויות-בגלל שזה על רכב, אבל מה שעל הכביש-יש לנו סמכות על פי חוקים.

אז זהו, אני חייבת לומר שהעירייה כן מנסה לטפל בזה, ואפילו הוגשו שני כתבי אישום בנדון, אבל הנושא צריך להיות על סדר היום באמת בצורה, ברמה עליונה. זה פוגע גם בתיירות וגם, גם בנשים וגם בניקיון. אז אני מקווה שאנחנו באמת ניתן לזה עדיפות.

תודה.

מר וולוך-היו"ר:

תודה רבה.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 19:23

יו"ר	**מנכ"ל**

ערכה: גלילה בן חורין, מזכירת המועצה